

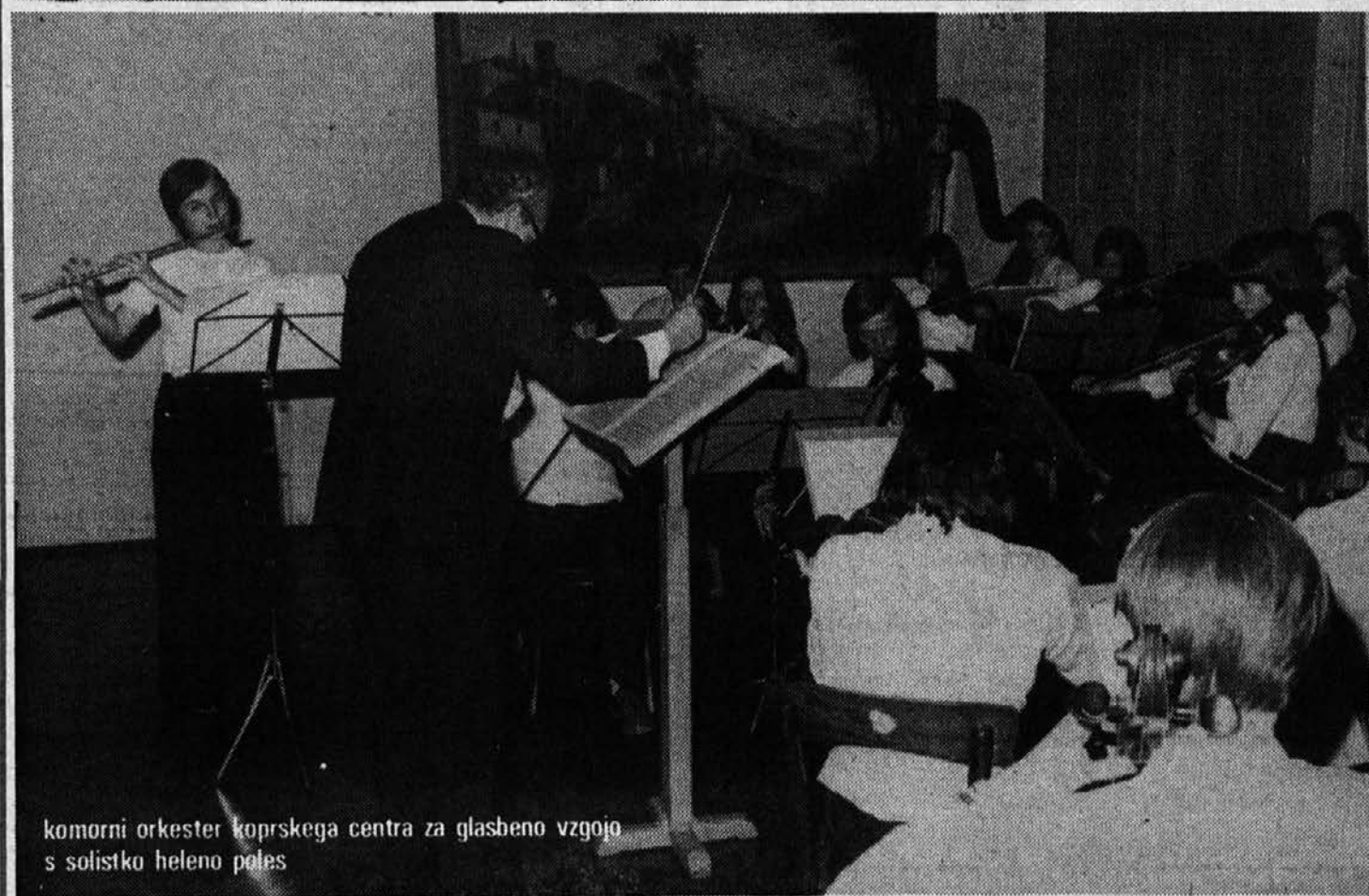
zmagovalna ekipa letošnjega kviza med pogovorom
z vodjo oddaje marjanom paternostrom
(foto: france modic)



glasbena mladina

glasilo glasbene mladine slovenije

leto VI. številka 7
15. junij 1976



komorni orkester koprskega centra za glasbeno vzgojo
s solistko heleno poles



beseda uredništva

Današnja, zadnja številka našega časopisa v tem šolskem letu je posvečena dveh najpomembnejšim akcijam glasbene mladine: KVIZU 76 in dnevu glasbene mladine. S tem pa je hkrati posvečena tudi koprskim članom glasbene mladine, kajti ti so se minuli mesec dvakrat odrezali: Nives Bogdan, Mirjam B ratina in Helena Poles z osnovne šole Janko Premrl – Vojko v Kopru so zmagale v finalu kviza, komorni orkester koprškega centra za glasbeno vzgojo pa je zmagal na letošnjem tekmovanju glasbenih šol Jugoslavije. To je nedvomno doslej največji uspeh koprške glasbene mladine, za katerega vsi, ki so pri njem sodelovali, zaslužijo iskrene čestitke. Ob izteku letnika, že šestega po vrsti, vam sporočamo, dragi mladi bralci, da boste jeseni naš časopis spet našli na šolskih klopih, in upamo, da ga boste naročali v tako velikem številu kot doslej.

Vesele počitnice vam želi

UREDNIŠTVO

pregled dela rk glasbene mladine slovenije 75/76

Pred vami je zadnja številka šestega letnika časopisa Glasbena mladina. Zato izkoriščamo to priložnost, da vas seznanimo z opravljenim delom naše organizacije v pravkar iztekajočem se letošnjem šolskem letu.

Največja teža našega dela je bila v programski dejavnosti. Ravno programska komisija (predsednik dirigent Anton Kolar) je bila tisti del naše organizacije, ki je začrtala vse naše akcije. Skupnost koncertnih poslovalnic Slovenije in Glasbena mladina Slovenije sta posredovali mladim poslušalcem prek 200 koncertov po vsej Sloveniji. Nekaj teh koncertov je skušala v tem času or-

ganizirati naša organizacija sama. Programska komisija je zato celo razširila število ciklov in število koncertov. V predtekmovanju kviza je sodelovalo 51 slovenskih ekip, katerim so se v polfinalu priključile še štiri ekipe (tri iz Srbije in ena iz Vojvodine). Na dnevu GMS v okviru 8. mladinskega kulturnega tedna se je zbralo 1500 MLADIH POSLUŠALCEV V AVDITORIJU POLETNEGA GLEDALIŠČA Križanke. V Zagrebu, na 10. tekmovanju mladih glasbenih umetnikov, so sodelovali trije mladi trobilci iz Ljubljane. V januarju so bili na enomesečni turneji trio Lorenz in pevka Eva Novšak-Houška v Franciji. To je bilo v okviru mednarodne izmenjave naše organizacije z Glasbeno mladino Francije. Nadalje smo izdali sedem števil VI. letnika časopisa Glasbena mladina. Letos smo ga tiskali v 15.000 izvodih (posebno številko v 7.000 izvodih).

Močno so se nam povečali potni stroški, saj smo imeli v načrtu že do tega meseca obiskati vse naše občinske organizacije in poskušati animirati za ustanovitev novih, tako občinskih kot osnovnih organizacij,

čimveč mladih. To nam še ni uspelo v celoti; zaenkrat smo v dogovorih za ustanovitev ene osnovne organizacije GM v organizaciji združenega dela in 24 občinskih organizacij glasbene mladine. Obenem smo obiskali večino že delujočih občinskih organizacij GM ter se dogovorili za nove programe, ki jih terja taka organizacija, kot je naša.

V razdobju 1975—76 sta bili dve seji predsedstva RK GMS (12. 12. 1975 in 29. 3. 1976). Delavci RK GMS smo se udeležili posveta z jugoslovansko RTV mrežo v Dubrovniku (januar 1976), sestanka profesionalnih in polprofesionalnih delavcev Glasbene mladine Jugoslavije v Dubrovniku (marec 1976) in zvezne konference Glasbene mladine Jugoslavije v Titogradu (april 1976). V tem času je prišlo tudi do kadrovskih zamenjav: na mesto strokovnega sodelavca za časopis in drugo propagando Kaja Šivic (preje Metka Zupančič), na mesto strokovnega sodelavca za organizacijsko povezanost in tajnika GM Ljubljana je prišel Marko Studen (prej Monika Kartin), na mesto organizacijskega tajnika naše organizacije pa Franc



UGLEDNI GOSTJE MED MLADIMI NA LETOŠNJEM DNEVU GM — Z leve: Marijan Gabrijelčič, direktor SF, Miha Gunzek, rektor AG, Ciril Cvetko, direktor opere, Peter Lipar, glavni urednik časopisa GM, Jurče Vreže, organizator celjskega festivala pevskih zborov, Ivan Marin, glasbeni pedagog iz Velenja, Pavle Kalan, svetovalec zavoda za šolstvo. — (Foto: France Modic)

glasbena mladina

Izdaja republiška konferenca Glasbene mladine Slovenije. Ureja uredniški odbor: Peter Lipar (glavni urednik), Igor Longyka (odgovorni urednik), Anton Janežič (lektor), Dušan Rogelj, Kaja Šivic (sekretar uredništva), France Anžel (tehnični urednik). Naslov uredništva: Ljubljana, Krekov trg 2, tel. 322-367.

Tekoči račun pri SDK Ljubljana, št. 50101-678-49381. Tiska Tiskarna Ljudske pravice. Izhaja šestkrat na šolsko leto. Celoletna naročnina 14 din, cena posameznega izvoda 3 din. Oproščena temeljnega davka od prometa proizvodov po sklepu republiškega sekretariata za informacije 412-1/72, z dne 22. oktobra 1973.

Uredniški svet: (RK ZSMS) Mirko Vaupotič, (ZKPOS) Tone Lotrič, (ZDGPS) Dušan Vodišek, (DGU) Jože Stabej, (DSS) Dane Škerl, (RK GMS) Miloš Poljanšek, Ciril Vertačnik, delegacija uredništva: glavni urednik, odgovorni urednik in sekretar uredništva.

Časopis sofinancirata kulturna skupnost Slovenije in izobraževalna skupnost Slovenije.

Križnar (prej Peter Lipar): Spremenil se je tudi uredniški odbor časopisa Glasbena mladina.

V prvi polovici leta 1976 smo sestavili osnutek statuta naših občinskih organizacij (trenutno je v razpravi na terenu). Posredovali smo informacijo o dejavnosti Glasbene mladine vsemu slovenskemu časopisu in lokalnim radijskim postajam v SR Sloveniji.

V medrepubliškem sodelovanju smo sodelovali v glasbenem delu srečanja in predstavitev slovenske kulture mladim v SR Makedoniji. V minuli sezoni smo pripravili 16 oddaj »Iz dela Glasbene mladine Slovenije«, ki je na sporedu prvega radijskega programa vsak drugi torek ob 14.10, in sodelovali pri oblikovanju štirih TV oddaj Mladi za mlade, ki je letos prvič na sporedu slovenskih TV ekranov. Klub GM Slovenije je pripravil 9 predavanj v svojih prostorih in štirikrat posredoval svoja kvalitetna predavanja zunaj svojih štirih sten. Prav tako je ta klub sestavil prvi okvirni program dela v tekoči sezoni.

F. K.

glasbena mladina črnomlja

Bela krajina se lahko pohvali z dokaj razgibanim glasbenim in tudi drugim kulturnim življenjem, pri čemer mladi niso prav nič prikrajšani. Glasbena mladina ima sedež v glasbeni šoli v Črnomlju in nenehno skrbi, da mladini ne bi primanjkovalo kulturne zabave in izobraževanja. Običajna oblika delovanja glasbene mladine je seveda prirejanje koncertov v kraju samem in organiziranje obiskov opernih in koncertnih hiš v večjih krajih. Tako je mladina Bele krajine v Črnomlju, Metliki, Vinici, Dragatušu, Semiču in Starem trgu zadnji dve leti slišala mnoge imenitne glasbenike — Durbavko Tomšič-Srebotnjakovo Acija Bertoneclja, trio Lorenz, Slovenski oktet in še vrsto drugih.

Tudi za prihodnjo sezono imajo velike načrte, obiskal jih bo orkester Slovenske filharmonije, francoski pihalni kvintet Taffanel, moskovski godalni kvartet, kitarist Jovan Jović, da ne naštevamo še naprej.

Zelo popularna oblika delovanja organizacije je »Potujoča glasbena mladina«, to so obiski kulturnih prireditev v drugih krajih, navadno v Zagrebu ali Ljubljani. Belokranjski popotniki so prišli tudi v Križanke na dan glasbene mladine, in to je bil že njihov 55. avtobus v letošnjem šolskem letu!

Glasbena mladina ne skrbi samo za uživanje glasbenih dobrin; otroke pripelje tudi v dramo. Tako so si poleg rock opere »Gubec beg« v zagrebški dvorani Lisinski lahko mladi

iz Bele krajine letos ogledali tudi nastop Tine Turner, nogometno tekmo z Walesom, seveda pa niso izpustili imenitnih koncertov, ki so jih izvajali dunajski simfoniki, moskovska, romunska in japonska filharmonija. Organizatorji glasbene mladine Črnomelj že vnaprej zberejo programe ljubljanskih in zagrebških prireditev in predvidijo obiske. Pri dražjih si pomagajo z regresii, podporo kulturne skupnosti in zveze socialistične mladine Črnomelj, ne nazadnje pa tudi z dobro voljo podjetij, med katerimi jim je v veliko pomoč Viator, ki jim omogoči vožnje z avtobusom, kadar želijo. Izredno podporo ima Glasbena mladina tudi na vseh šolah, kjer vlada veliko zanimanje za njene akcije. Poleg omenjenih naj predstavimo še tri zanimive: »Glasbeni stenčes« seznanja mlade z RTV programom ljubljanske in zagrebške postaje, ki ga pri pouku dijaki »prečešče« in se o njem pogovorijo.

V »Klubu poslušalcev« dijaki enkrat tedensko poslušajo plošče in trakove, ki jih ali vzamejo iz šolske diskoteke ali pa jih prinesejo od doma, eden izmed njih pa se na to poslušanje pripravi in dela komentira.

Tu je še filmska vzgoja, za katero so organizatorji po pravici ugotovili, da je zanemarjena in da mladine v poplavi filmskega materiala, ki je na voljo, nihče ne usmerja. Zato »Glasbena mladina izbira za vas« ni akcija od muh, saj vsakih štirinajst dni predvaja film, ki mladino izobražuje in ji nudi primerno zabavo — od risank do življenjepisov znanih osebnosti.

Se bi lahko naštevali, a za konec povejmo le še to, da so tudi v Črnomlju priredili dan glasbene mladine, na katerem so ob sodelovanju domačega organizatorja in glasbenika Silvestra Mihelčiča nastopili trije ljubljanski operni pevci, igralec Boris Kralj in naš priljubljeni humorist Ježek.

K. Š.

posvet v grožnjano

Maja je bil v Grožnjano sestanek mednarodnega odbora za Grožnjan in simpozij za animatorje poletnih taborov Glasbene mladine. Glavne teme obeh posvetov so bile:

- programiranje glasbenega življenja v taboru,
- glasbena produkcija — koncerti,
- glasbene teme v taboru in
- organiziranje časa — družabno življenje v taboru.

Dokončni sklepi naj bi pripomogli k čimbolj načrtnemu delu vsakega tabora, za kar je najprej potrebno urediti notranje odnose in samo organizacijo v taboru. V pravilniku mednarodnih glasbenih kampov, ki je sestavni del sklepov, pa so zapisali, da se trenutno v svetu pojavljata dva osnovna tipa glasbenih taborov: prvi so usmerjeni v celoletno delovanje (Oxford, Wiker-

selišče 1976

Prvi poletni glasbeni tabor Glasbene mladine Slovenije.

V Seliščih v Prlekiji že nekaj let deluje slikarska kolonija »Domačija«. Temeljna kulturna skupnost Gornje Radgone si zaradi zanimanja in gostoljubnosti domačinov prizadeva v tem kulturno zaostalem kraju razviti večje kulturno središče. Glasbena mladina Slovenije namerava v programu tega kulturnega centra sodelovati s tremi enotedenskimi tečaji, ki se bodo zvrstili v času od 11. do 31. avgusta. Teme so naslednje: Študij instrumentalna in vokala (za učence glasbenih šol, ki so obenem člani ZSMS, amaterske skupine kot so zbori, orkestri, ansambli...), klubska dejavnost in animacija.

Podroben program delovanja tabora bomo poslali vsem občinskim organizacijam Glasbene mladine Slovenije in občinskim konferencam Zveze socialistične mladine, skupnosti glasbenih šol Slovenije, zavodu za solstvo SRS ter še mnogim zainteresiranim institucijam in posameznikom, ki bodo že junija pokazali kakršnokoli zanimanje za naš tabor

Selišče 1976. Občinske organizacije GM in občinske konference ZSMS pa bodo zbirale prijave za vse udeležence in jih dostavljale naši republiški organizaciji. Ta vas bo potem neposredno obveščala o vsem, kar bo v zvezi s prvim slovenskim poletnim glasbenim taborom.

Ker bo število udeležencev v vsakem tečaju glede na bivalne možnosti objekta »Domačija« v Seliščih omejeno, vas že sedaj prosimo za razumevanje pri dokončni izbiri kandidatov. Vsi zainteresirani naj se najprej prijavijo svojim občinskim vodstvom (Glasbene mladine ali Zveze socialistične mladine). Pri večjem številu prijav bomo upoštevali predznanje (za instrumentalne in vokalne tečaje) in enakomerno terensko porazdelitev (animacija, klubska dejavnost) udeležencev iz vse republike.

Za sedaj naj ostane še skrivnost, kdo vse bo predaval in sodeloval v Seliščih. To bo nekaj mladim, vendar že kvalitetnih instrumentalnih in vokalnih skupin, profesorji, dirigenti, kompozitisti, animatorji, organizatorji... skratka ljudje, ki so svoje življenje povezali z glasbo.

Torej nasvidenje v Seliščih, kjer se dobimo v letošnjem avgustu.

F. K.

shejm, Grožnjan), drugi pa delujejo samo v poletnem času (Olsztyn, Siedlice, Umca, Pecz). V eni in drugi obliki naj bi družabno življenje postalo sestavni del vseh tečajev, kajti ravno s tem dodatnim vsebinskim posegom bi vloga glasbe postala v katerikoli družbeni ureditvi povsem nova. To bi lahko dosegli s kombiniranjem glasbene umetnosti z drugimi umetnostnimi vrstami (literatura, arhitektura, slikarstvo, gledališče). Tu je zaenkrat največ storil prav jugoslovanski mednarodni kulturni center Grožnjan, ki je že doslej vključeval v svoje tečaje tako slikarstvo, kiparstvo, arhitekturo... Za doseg tega cilja pa naj bodo animatorji »oboroženi« z raznovrstnim gradivom (filmi, notni materiali, magnetofonski in gramofonski posnetki, diapozitivi, knjige).

F. K.

utrinki s III. zvezne konference gmj

V drugi polovici aprila so se zbrali v Titogradu na III. zvezni konferenci Glasbene mladine Jugoslavije delegati iz vseh republik in pokrajin ter poročali o delu in uspehih organizacije, izmenjali izkušnje ter začrtali nadaljnjo pot GMJ.

Konferenca se je pričela s skromno slovesnostjo, na kateri so delegati počastili spomin nedavno umrlega dirigenta in pedagoga Dušana Skovrana. Po sklepu konference bo

Glasbena mladina Jugoslavije razpisala vsakoletno nagrado za najboljšega animatorja Glasbene mladine, »Nagrado Dušan Skovran« ter študentski sklad, namenjen najbolj nadarjenim mladim poustvarjalcem.

Med najpomembnejše teme III. zvezne konference je sodila analiza enoletnih izkušenj kolektivnega članstva Glasbene mladine v Zvezi socialistične mladine Jugoslavije. Ugotovili smo, da je naša organizacija dobila z novim statutom nove razsežnosti: postala je množičnejša in spekter njenega delovanja je širši. V svoje vrste je pridobila mlade iz neposredne proizvodnje in uspelo se ji je tudi širše družbeno uveljaviti.

Razprava je tekla tudi o deležu Glasbene mladine v programu prslav letošnjega dneva, tedna in meseca mladosti. Prav tako so sodile med pomembne točke dnevnega reda udeležbe Glasbene mladine na mladinskih delovnih akcijah. Vroča diskusija je tekla o tem, ali naj bi programi Glasbene mladine vključevali tudi zabavno glasbo ali ne. O tem problemu so izkušnje republiških in pokrajinskih organizacij različne in prilagojene razmeram, v katerih posamezna organizacija dela. III. zvezna konferenca je sprejela sklep, da sproži v svojih vrstah široko zastavljeno diskusijo o vlogi zabavne glasbe in zabavnega življenja v naši organizaciji. To pa že sodi med naloge, ki naj bi jih razrešila naslednja, tematska konferenca Glasbene mladine Jugoslavije, ki bo razpravljala o mestu in vlogi Glasbene mladine v okviru koncepta kulture v naši samoupravni socialistični družbi.

A. K.

terry riley iz ce-ja v oblake

Izkazalo se je, da lahko za skladbo ameriškega avtorja, ki je najbolj vplivala na glasbeno dogajanje po letu 1960, upravičeno proglasimo samo »In C« Terryja Rileya. Svoj nabor v svet so poslali tudi Ornette Coleman, Cecil Taylor in drugi skladatelji črne klasike, vendar so bili njihovi improvizacijski postopki vplivnejši kot katerakoli od njihovih skladb. Na drugi strani je In C enakovredno pritegnil pozornost pri umetnikih, ki delujejo na različnih področjih. Naj navedemo samo nekaj ameriških skladateljev, katerih delo bi bilo precej drugačno, če Riley ne bi napisal omenjene skladbe: Phillip Glass, Steve Reich in Frederic Rzewski; med rock glasbeniki in skupinami Soft Machine, John Cale, Eno. Odmeve Rileyevih strukturalnih zamisli in značilnega zvoka lahko srečamo prav tako v sodobnem jazzu.

Skladbo In C sestavlja triinpetdeset melodično ritmičnih motivov. Večina teh enot je enostavnih, na primer en sam ton, druge sestavlja po šest ali osem šestanjstink. Skladbo lahko izvaja poljubno velika zasedba s kakršnimi koli glasbili. Glasbeniki dosledno sledijo zapisanemu zaporedju figur, vendar po začetku nadaljujejo vsak v svojem tempu. Sčasoma se posamezne enote skladbe prekrivajo in se medtem ko se med njimi vzpostavljajo nove kombinacije, ujamejo v mavrico zvokov. Iz preprostega okvira ene tonalitete in ponavljanja preprostih motivov vzklije neskončno pester zvočni univerzum, ki je vsakič, kadar je delo izvedeno, čisto drugačen.

Drugače povedano, In C ni le takšna ali drugačna partitura. Je nekakšen model ali načrt za skupno improvizacijo. Iz tega razloga so Rileyevo delo večkrat primerjali z jazzom. Riley se je v svoji glasbeni karieri mnogokrat srečal in po svoje odgovarjal na razvojne obrate v jazz glasbi. Med študijem na kolidžu je igral klavir v zasedbi ragtime. Za svojo prvo pomembnejšo skladbo je pritegnil k sodelovanju trobentača Cheta Bakera, za uporabo sopranskega saksofona pa se je navdušil ob poslušanju Johna Coltranea.

Po tem in drugem je Riley resnično ameriški skladatelj, čeprav je tudi vzhodna glasba nanj precej vplivala. Danes je svoboden skladatelj — improvizator. Ko poslušamo npr. njegovo Rising Moonshine Dervishes, ki jo izvaja na orglah Yamaha s tape delayem(1), lahko ugotovimo, da je ustvarjalni proces, uporabljen v skladbi In C že zgoščen in očiščen do mere, ko omogoča solistične improvizacije.

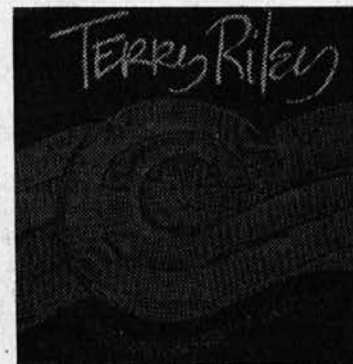
Iz intervjuja z Robertom Palmerjem (Downbeat)

V San Francisco sem prišel z dežele z osemnajstimi leti. Že takrat

sem komponiral za klavir in komorne zasedbe, v glavnem pod vplivom Francozov, Debussyja, Ravela, Milhauda, Poulencja in seveda Bartoka. Potem sem se odprl za Schönberga in Weberna in začel s kromatično muziko. Ta se mi je kmalu zazdelo pretemna, strašljiva... imela je tako ozek doseg.

La Monte Young(2)

Z La Montejem sva se srečala na seminarju za kompozicijo v Berkeleyu (Kalifornija) 1960. in se zelo zblížala. Slišal sem njegov trio za godala (skladbo, ki traja pet minut v katerih zaigrajo štiri tone). Ta čas je govoril o tem, kako priti v zvok. Podobno sem sam čutil in tako sva začela skupaj delati glasbo za plesalko Ann Halprin. Takrat še ni bilo veliko



IZBRANA DISKOGRAFIJA

Terry Riley
- IN C - Columbia MS 7178

- A RAINBOW IN CURVED AIR - Columbia MS 7315

- PERSIAN SURGERY DERVISHES - Shanti 83.501-2 (dvojni album s posnetkoma dveh različnih izvedb Dervišev) z Johnom Caleom

- CRURCH OF ANTHRAX - Columbia C 30131

P. S. Album Shanti, kot tudi druge plošče (La Monte Young, Pandit Pran Nath) lahko naročite prek Dia Art Foundation, 141 Wooster Street, New York, N. Y., 10012

elektronske glasbe. Zvoke sva spončenjala tako, da sva tresla tla in okna, praskala po lesu in kovinah... zen stvari. In ona je nanje plesala.

Popotovanja

La Monte je potem šel v New York, jaz pa sem ostal v Kaliforniji, da bi zaključil študij. Dobil sem si nekaj cenejših magnetofonov in začel delati z zankami, repeticijami in različnimi cikli. V meni je dozorevala zamisel o počasnih spremembah v okviru ponavljajočih se zvočnih period. Nosil sem jo v sebi, čeprav nisem imel aparatur. Potoval sem po Evropi, igral klavir in prirejal happeninge. Res, da sem zašel v to zvočno področje med sodelovanjem z La Montejem, so pa še druge stvari. Močno je vplivala name ponavljajoča se in hipnotična maroška glasba. Glavni razlog, da sem začel s to vrsto glasbe, pa je v tem, da se sam duhovno počutim v njej srečnega. Lahko jo dolgo igram, pa bom še vedno osredotočen in v ravnotežju.

Chet Baker

Pred vrnitvijo iz Evrope leta 1963 sem nekaj zložil. Posnel sem igranje skupine Cheta Bakera in na novo zlepil trakove. Z drugimi besedami: posnel sem ločeno vse instrumente in dobljeno preoblikoval. Igrali so Milesovo skladbo So What s tisto značilno temo v basu. Vzel sem basovski del, zložil posnetke v šest plasti, naredil potem zanke(3), uporabil delaye in podobne stvari, tako da je bilo, ko sem skladbo sestavil, slišati kakih dvajset trobent in petnajst basov.

Ob vrnitvi v ZDA sem se odločil, da bom poskusil iste zamisli uresničiti brez trakov, samo z instrumenti. Začel sem skicirati in neke noči v Kaliforniji sem imel že celo prvo vrsto skladbe In C. Kar padla mi je v uho, zapisal sem jo in jo začel izdelovati s prejšnjimi tehnikami. Naslednje jesen, leta 1964, je bila prvič izvedena v Centru za posneto glasbo v San Franciscu.

Zatem sem hotel spet v Evropo in Maroko, zato sem odšel v New York, da bi dobil ladjo in konec koncev tudi ostal tukaj za pet let. Nekaj časa sem igral s Teatom neskončne glasbe, tj. z La Montejevo skupino in se takrat odločil, da bom delal na zvoku sopranskega saksofona. Začel sem se sam učiti z uporabo zakasnilcev. Kasneje sem skladbo, ki je iz tega nastala (Poppy Nogood) tudi posnel ter skozi več let izvajal po koncertih v najrazličnejših oblikah. Ta glasba marsikoga spominja na praznično glasbo maroških mest, zvok sopranskega saksofona zveni podobno kot njihovi dvojni rogovi.

Rainbow in Curved Air (tudi naslov albuma, ki je 1968 izšel pri Columbia) se je našla na istem elpiju kot Poppy Nogood, čeprav je bolj podobna kasnejšim improvizacijskim izvedbam Dervišev (Persian Surgery Dervishes). Medtem ko sem izvajal improvizacijske koncerte, je bil album In C deležen velike pozornosti. Časopis Glamour na primer ga je

imenoval »prvo ritualno simfonično delo globalne vasi« in med glasbeno publiko je bilo čutiti pričakovanje, da bom napisal še drugo vaško ritualno simfonijo.

Improvizacija

Nekaj časa se je res zdelo, da mi je odprta pot nadaljevati v tej smeri in po Ce-ju narediti podobno skladbo v A-duru, pa v B in tako naprej ter vsako bolj in bolj izdelati. Vendar sem čutil, da je bila In C resnično popolna; popolna na ta način, da je bila začetek in konec neke ideje. Dosti ljudi jo je poskušalo predelati ali na novo prirediti, jaz nikoli. Dejansko po Ce-ju nisem napisal več nobene glasbe. Začel sem improvizirati. Zame osebno je improvizacija postala zelo pomembna, pravzaprav najpomembnejši element glasbe. Improvizacija je tisto resnično, kar glasbo navdihuje z življenjem.

Improvizacijska struktura dervišev

Zametki tistega, kar se je kasneje razvil v Derviše, so študije za klavirature, ki sem jih pisal okrog 1965.

Improvizacijo začnem z enostavnim štirintonskim motivom, ki označi skale. Navadno igram zelo enostavne permutacije štirih tonov, na primer F, B, As, D. Po daljšem času vključim še C. Medtem ko nadaljujem z igranjem, poskušam vse skupaj povezati v enotno ritmično strukturo.

Tisti podloženi, počasni »utrip« v levi roki je šestnajstodobni osnovni vzorec. Med improviziranjem uporabim tudi odmev z magnetofona in enojno zakasnitev (delay) signala.

Vse to je združeno in sodeluje v melodični strukturi glasbe, ki jo izvajam. Izdelam vrsto vzorcev, motivov, ki se v okviru skale drug z drugim v zvezi in ki jih neprestano premeščam v razvrstitvi. Poleg tega spreminjam tudi same vzorce, tako da jih obračam, sukam okoli njih samih ali jih zaigram še enkrat hitreje. Eden od vzorcev v Persian Surgery Dervishes je dolg štirideset enot in ko začneš tega obračati, postane presneto težko.

Večina sredstev, ki jih uporabljam v svojih improvizacijah so pravzaprav kontrapunktna in so z nami že stoletja. Sam jih le uporabljam drugače, kot jih je kdorkoli drug. Najbrž je to tisto, kar je zbudilo pozornost ljudi, ki se ukvarjajo z glasbo: v moji glasbi so našli novo orodje, metodo, s katero se lahko dela.

Rileyeve orgle

Yamaha orgle, ki jih uporabljam, so izboljšani model s precej dodatki.

Imajo klaviaturo, občutljivo na posebne pritiske s prsti. Določen register omogoča, da zvišam ton za četrtno navzgor ali navzdol, ko premaknem prst levo ali desno. Podobno lahko z določenim pritiskom na tipke preoblikujem harmonije. Z dodatnimi upori smo dosegli, da se posa-

meznemu oscilatorju lahko spremeni višina za ton in pol.

Tudi tukaj mnogo dolgujem La Monteju. L. M. Young je naredil mnogo na področju uglaševanja glasbil (saj poznate njegovo skladbo The Well Tuned Piano). Veliko sem glede uglaševanja pridobil tudi ob študiju Indijske glasbe. Ta muzika ti »upočasni korak« in stori, da resnično »okusiš« in začutiš vsak ton, ki se zaigra. To se mi sicer nikoli ne zgodi pri igranju na običajno uglašene instrumente. Če na izenačeno uglašnem klavirju pritisneš akord, zažveni vah-vah-vah; to daje občutek nestabilnosti. To bi bil lahko eden od razlogov, da je zahodna glasba na splošno tako poskočna. Zaradi nestabilnosti v uglasitvi teče in hiti naprej, ustvariti hoče veliko gibanja, tako da udarcev med toni ne bi

cela znanost. Melodija, ki je v njihovi glasbi primarna, mora biti prefinjeno zaigrana. Vsaka raga je drugače zvočno obarvana. Zato takšen poudarek na rafiniranem niansiranju, »senčenju«, »barvanju« tona. Kar sem se naučil, mi je med drugim pomagalo tudi prilagoditi orgle, da sem dobil tone, ki sem jih zares hotel slišati, ne le »tovarniških«. Študij je bil še mnogo več. Delati s Panditom Pranom Nathom je podobno uglaševanju človekovega bitja, tega ne moreš omejiti le na uho ali grlo. Začneš živeti malo drugače in poskušaš vse početi malo bolj zavestno.

Na račun svojega študija v Indiji sem slišal precej kritičnih pripomb. Zdi se, da je ljudi strah nekakšne kulturne invazije, tega, da bodo njihovi umetniki izgubili svojo celovitost ter



TERRY RILEY IZVAJA POPPY NOGOOD NA SOPRANSKEM SAKSOFONU Z ZAKASNILCI.

bilo čutiti. To še posebej velja za glasbo, v kateri prevladuje klavir.

V glasbi jugovzhodne Azije je udarec (beat) drugače vključen v glasbo. Kot poseben »efekt svetkkanja« ustvarja sveto občutje. Zato ga tamkajšnji glasbeniki, da bi dosegli ta efekt, uporabljajo zelo precizno.

Pri svoji Yamahi sem zato tonike in dominante uglasil v dva niza, tako da udarec, dolg sekundo in pol, loči obe toniki in dominantni. Ko jih pritisnem skupaj, dobim nekakšen fazni efekt; s tem orgle zvenijo bolj orkestralno.

Študij v Indiji

Zelo dolgo sem indijsko glasbo slabo poznal. Nekajkrat sem bil slišal igrati Ravija Shankarja in Alija Akbar Khana, tudi kakšne posnetke, vendar tudi še kasneje nisem mislil, da je bom kdaj resno študiral. Zdela se mi je zanimiva, močneje pa name ni vplivala. Potem je prišel okrog tisti trak in z njim popolnoma drugačno občutje v glasbi: indijski vokalista Pandit Pran Nath. Zdaj ne dvomim več, to je največji danes živeči glasbenik.

La Monte je pri njem dolgo študiral, jaz sem začel 1970. Da je študij tona tako pomemben del glasbe, tega se prej nisem zavedal. V Indiji je to

pobegnili s kakšnim šarlatanom. Mene je Pandit Pran Nath usmeril še globlje v tisto, kar sem že delal, še bolj tja, kjer sem že bil. Namen je bil poglobiti učinek glasbe in ne le opravi ti na njej kozmetične popravke.

Mislim, da lahko vplivaš na poslušalce le, če si najprej vplival tudi nase. Glasbenik lahko resnično čara, ustvarja magijo, kadarkoli igra. Sam skušam ustvariti nekakšno koncentracijo, zbrano za glasbeno misel; tako se ljudje lahko poglobijo vase, udobno sledijo njenemu razvoju; potem jih počasi dvigam, dokler ne izginemo v oblake.

-er

1. Zakasnilci: tehnična možnost podvojevanja zvoka. Zvok prek magnetofona reproduciramo z zakasnitvijo.

2. L. M. Younga imenujejo ustanovitelja šole t. im. hipnotične oziroma statične glasbe. Zdaj živi v New Yorku in vodi Theatre of Eternal Music (Gledališče neskončne glasbe).

3. Zanka: način obdelave zvoka, ki ga je razvila elektronska glasba. Določen šum, zvok ali tonski sklop posnamemo na neskončni magnetofonski trak (začetek in konec posnetka sta zlepljena). Tako posnetega lahko pospešimo, upočasnimo in drugače spreminjamo.

koncert keitha jarreta

20. maja 1976

Ljubljana, dvorana kina Union

Koncert sem doživel v dveh podobah – prva: pot zamaknenosti v onostranstvo – meditacijo, „ljudje, jaz vam nekaj dajem, pojdite z mano“; in drugo, ki je potekala v znamenju notranjega nemira, neuravnovešenosti in, v končni fazi, „koketiranja“. To ima lahko prizvok krasnega, transcendentalnega ali pa, po sili, vsiljenega zahvaljevanja za razumevanje ... kar lahko človek na koncu tudi sprejme za nekaj svojega, vsečloveškega, ali pa kot ideološki spodrsilaj genija. Tudi geniji se motijo ... prek evolucije koncerta, do končnega sporočila, njegove želje, biti istočasno sam in skupaj. Sam ne vem kaj je bilo prav in kaj ne, vendar sem pred koncem koncerta, pri treh četrtinah zbesnel, rušil se mi je celoten koncept koncerta, „filozofija“ in „ideologija“ koncerta sta bili zame zgrešeni. Stojil sem nekaj, kar sedaj obžalujem, ne zaradi sebe, ampak zaradi totalitarnosti svojega mišljenja, zavpil sem „you can blow“. TRI ČETRTE. Glasba sama je bila tako krasna, tako nesoča, absolutna, potujoča, potovanje s Keithom Jarretom je teklo.

Koncert so razdelili v dva dela. Zasedba – K. J. klavir, tudi sopran-saksofon in tolkala, Dewey Redman, saksofon, trobilo; Paul Motian, tolkala, Charlie Haden, bas. Prvi del so sestavljale skladbe – tipične jazzovske – s temo, improvizacijo klavirja in saksofona, ter ponovljeno temo. V prvi skladbi, ki sta jo začela bobnar in basist, so se glasbeniki lovili, poskušali biti skupaj, Jarret odnehoval; se spet priključil in tako naprej; kaos je bil precejšen. V nadaljevanju se je band konsolidiral, začel biti skupaj, začelo se je muziciranje. Jarret je izvedel dva krasna sola, posebno lep je bil del, v katerem se mu priključujejo ostali glasbeniki in vzdržujejo vedno večjo napetost na isti frazi, bili so krasni.

Odmor.

Drugi del se je začel podobno kot prvi in čez tišino stekel v meditacijsko tišino, ki ni bila tišina, ampak je rastle in se gibal. Gibanje je narasčalo, Jarret nam je dal drugo potovanje. Glasbeniki so začeli dihati skupaj, obredna glasba, glasba duše, pa je napolnjevala celo unionsko dvorano. Po močnem aplavzu so zaigrali že omenjeno tri četrtinsko voščilnico.

Jarretova tehnika je izpiljena in sam je slogovno minimalist, ne uporablja celotne klaviature, ne pada v



ekstreme, ima pa filigranski občutek za časovno ter tehnično razmestitev zvoka. Ima izreden občutek za prostor in istočasno približevanje in oddaljevanje ljudem. Tehniko desne roke ima izpiljeno, je zelo tekoča v desni roki, njegova desna roka teče, levo pa uporablja za spremljavo v akordih ali uporabo poliritmičnih sekvenc. Najvažnejše zanj je to, da ima jasno do popolnosti izpiljen (lasten) slog.

Na koncu samo še to, da Jazzovskemu društvu Ljubljana zaželimo čimveč uspeha pri izpeljavi podobnih koncertov. Keithu Jarretu čim boljše nadaljevanje in razširitev že začrtane poti. AMI

skladatelji in rtv

V vrsti delovnih srečanj med redakcijami ljubljanskega radia in strokovnim društvom slovenskih skladateljev (prvi tak je bil o problemih zabavne glasbe), so se srečali na društvu slovenskih skladateljev 26. maja predstavnik radia, ki delujejo na področju resne glasbe, zainteresirani skladatelji in novinarji. Radijski delavci so postavili vrsto problemov njihovega vsakdanjega dela in želja v zvezi z resnim programom. Želijo si predvsem čim več kvalitetne resne glasbe, ki bi bila bolj popularnega značaja. Obenem pa so poudarili, da resna glasba žal nima odmerjenega dovolj prostora v shemah celotnega radijskega programa. Skladatelji so apelirali, da bi vsaj v okviru obstoječih shem bolj upoštevali domačo ustvarjalnost in tako dali celotnemu programu bolj slovenski značaj. Obojestranska želja je tudi, da bi bila takšna srečanja pogostejša, saj je izmenjava mnenj in problematike v marsičem pomagala k odstranjenju morebitnih ovir med skladatelji in radijskimi delavci.

Ugotovljeno je bilo, da mora biti radijski spored delo vseh: tako radijskih delavcev, kakor tudi skladateljev. Dvoje razveseljivih dejstev je zaključilo ta plodni sestanek: z jesenjo bo RTV Ljubljana uvedla stalno oddajo »Urednikov dnevnik«, v kateri bo zasledovala žurnalistično in kritično vse sprotne dogodke v glasbenem življenju (tu skladatelji pričakujejo obširnejših poročil in recenzij ob krstnih izvedbah). Poleg tega pa bodo za enkratno predvajanje snemali slovenski program koncertnega ateljeja DSS in ga tako posredovali najširšemu avditoriju slovenskih poslušalcev. S tem se bo poslanstvo koncertnega ateljeja DSS nedvomno zelo povečalo. I. P.

iz koncertnih dvoran

Ljubljana

PETEK, 7. MAJA 1976

Tokrat smo lahko v Slovenski filharmoniji slišali Madžarsko državno filharmonijo pod vodstvom slovitega madžarskega dirigenta in vodje tega orkestra Janosa Ferencsika. Sloves dirigenta in orkestra je v Evropi zelo velik, poznamo veliko plošč, ki so jih skupno posneli in prav zaradi tega smo od njih pričakovali veliko. Zato je bil morda marsikdo med nami malo razočaran nad njihovim igranjem. Učinkovali so akademsko, sicer precizno, muzikalno pravilno, toda na trenutke hladno. Kot prvo skladbo so nam zaigrali Erkelovo uverturo Hunyadi Laszlo, ki je sveže romantično delo in je eno izmed prvih uspehov na področju madžarske simfonične glasbe. V Bartokovem Koncertu za violino in orkester se nam je predstavil mladi madžarski violinist Miklos Szenthelyi, ki svoj instrument obvlada tehnično brezhibno, muzikalno pa nam manjka tiste iskristovitosti in ritmične preciznosti, ki jo Bartok še kako zahteva. Morda je bila še najbolj posrečena interpretacija Beethovne 7. simfonije, pa še tu smo v igri pogrešali muzikalni temperament, ki smo ga pričakovali vsi, še posebno od Madžarov.

PONEDELJEK, 10. MAJA 1976

Izredno posrečena se mi je zdela zamisel našega dirigenta Antona Kolarja, da v drugem delu koncerta izvede celotno drugo dejanje Mozartove opere Figarova svatba. Poleg tega je Kolar izbral same mlade perspektivne slovenske pevce, kar je dalo koncertu še posebno noto. Ob zelo dobri spremljavi orkestra Slovenske filharmonije so se izkazali prav vsi, tudi tisti, ki niso imeli velike vloge. Naj omenim predvsem Anico Puser Jerič, ki je z veliko muzikalno mero podala lik grofice, pa mlado Vladko Oršanič, ki smo jo na odru Slovenske filharmonije že slišali. V prvem delu smo poleg isriivo odigrane uverture k Figarovi svatbi slišali še Mozartov Koncert za violino in orkester v G-duru, v katerem se nam je po dolgem času zopet predstavil naš violinist Rok Klopčič.

PETEK, 14. MAJA 1976

Na letnem koncertu se nam je predstavil mešani zbor Slovenske filharmonije pod vodstvom svojega dirigenta Sama Vremšaka. Program je bil pester in dobro izbran, v prvem delu smo slišali skladbe renesančnih mojstrov, v drugem pa sodobnejša dela. Bistvene napake zbora, ki jo opažamo že dolgo let, tudi še Vremšak ni uspel odpraviti. Gre za glasovno neizenačenost in neprecizno intonacijo. Kljub temu so nekatere skladbe izzvenele dobro, muzikalno sveže in zato lahko upamo, da bo Vremšaku počasi le uspelo odstraniti omenjene napake.

PETEK, 21. MAJA, 1976

Namesto napovedanega violinista Gidona Kremerja je tokrat nastopil s Slovensko filharmonijo in dirigentom Antonom Kolar-

na dnevu gm v križankah

»Dragi mladi prijatelji glasbe, dober dan in dobrodošli v Križankah enem izmed najlepših prostorov, namenjenih kulturnim prireditvam, kar jih imamo na Slovenskem...« Prijetni glas mladega napovedovalca Marjana Paternostra se je razlegal po predverju, kjer je množica mladih pričakovala non-stop koncert, ki ga je že drugo leto v tednu mladosti pripravila Glasbena mladina Slovenije. Vreme nam tokrat ni zagodlo in kljub hladnemu pišu je sonce pribodlo skozi oblake in ptički so zažvrgoleli že pri prvi skladbi ter vse do konca prireditve niso prenehali konkurirati glasbenikom.

Več kot tisoč petsto učencev in dijakov iz vse Slovenije se je odzvalo povabilu Glasbene mladine in predverje je ob zvokih trobil in tolkal postalo kar pretesno. Krepak udarec na gong je napovedal začetek in za uvod je kvintet trobil Slovenske filharmonije zaigral za dopoldansko uro prav primerno »Jutranjo glasbo« Paula Hindemitha. Sledili sta blagozvočna »Plesna suita« Johanna Pezla, nemškega skladatelja iz 17. stoletja in »Simfonija za trobila« ruskega avtorja, sodelavca »ruske petorke« Victorja Ewalda.

Z balkona so izzveneli prijetni zvoki trobil, nato pa so se obrzi obrnili proti vходу v letno gledališče, ob katerem so bila razpostavljena najrazličnejša tolkala.

Studentje zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje so nanja pod vodstvom profesorja Milana Bračka zaigrali nalašč za njihov ansambel napisano skladbo slovenskega sodobnega skladatelja Primoža Ramovša »Simpozij za pet tolkalcev«.

Kljub bolj ali manj glasnim zvokom zvončkov, tam-tama, timpanov, bobnov in ksilofona, so mladi v predverju postajali vse glasnejši, bolj nemirni in še pred koncem skladbe se je množica začela valiti skozi edini ozki vhod v letno gledališče. Ostali so le tisti, ki so si že v začetku priborili stojišče ob tolkalih in so izvajanju sledili pozorno tudi z očmi, ne samo z ušesi. Žal ozvočenje v predverju ni bilo dovolj dobro, da bi vsi obiskovalci lahko slišali napoved in komentar, ki je pri takih skladbah zelo potreben.

V velikem avditoriju je bil po odmoru uradni del prireditve. Predsednik glasbene mladine Slovenije, Miloš Poljanšek, je v svojem govoru zaželel mladim prijetno poslušanje, nato pa je sledila podelitev priznanj in zlatih značk, s katerimi se je organizacija ob tej priložnosti oddolžila dolgoletnim mentorjem in sodelavcem. Priznanja glasbene mladine Slovenije so prejeli Peter Lipar iz Kranja, Ivan Marin iz Velenja in Branko Rajšter iz Maribora, zlato značko glasbene mladine Jugoslavije pa Jurče Vreže iz Celja in Ciril Cvetko iz

Ljubljane. V imenu vseh nagrajencev se je zahvalil Ciril Cvetko in izrazil pripravljenost, da še dalje nudijo svojo pomoč Glasbeni mladini.

Pestri program je pripeljal del baletnega ansambla mariborskega gledališča, ki je pod vodstvom živahnega in sproščene koreografa in komentatorja Ika Otrina prikazal mlademu občinstvu razvoj baleta. Predstava »Baletni čevlji« pripovedujejo »preprosto in simpatično približa mladini plesno umetnost od rokokojskih plesov do modernega izraznega baleta slavne Isadore Duncan.

Po krajšem odmoru, med katerim so si mladi med drugim lahko privoščili sokove, ki jim jih je ta dan podaril Fructal, je postajalo vse bolj živahno, poslušalci so se sprehajali sem in tja in poslušali, kar se jim je dalo in kadar jim je ugajalo. Koncert orkestra Slovenske filharmonije, ki ga je dirigiral in komentiral Anton Kolar, je obsegal znano slovensko skladbo »Ilova gora« Marjana Kozine, Händlov koncert za pozavno in orkester, v katerem je kot solist nastopil Božo Lotrič, ter Slike z razstave Modesta Musorgskega.

Za tem sporedom, ki je od poslušalcev zahteval kar precej koncentracije, so nastopili pevci mladinskega zbora RTV Ljubljana pod vodstvom Matevža Fabijana. Zbor, ki prepeva in snema



OD LEVE PROTI DESNI: PREDSEDNIK GLASBENE MLADINE SLOVENIJE MILOŠ POLJANŠEK, JURČE VREŽE IZ CELJA IN CIRIL CVETKO IZ LJUBLJANE, DOBITNIKA ZLATE ZNAČKE GLASBENE MLADINE JUGOSLAVIJE. JURČE VREŽE JE PRED KRATKIM SLAVIL SEDEMDESETLETNICO IN OB TEJ PRILIKI MU GLASBENA MLADINA ISKRENO ČESTITA K ŽIVLJENJSKEMU JUBILEJU. (FOTO: FRANCE MODIČ)



MARIBORSKI BALET NA DNEVU GLASBENE MLADINE V KRIŽANKAH. (FOTO: FRANCE MODIC)

že 19 let je zapel tudi nekaj novitet. Zvrstile so se pesmi Jakoba Ježa, Sama Vremška, Slavka Mihelečiča, Radovana Gobca, Borodina in Mokranjca. Komentar, ki je bil zelo dragocen, ker so bili mladi poslušalci že precej utrujeni, je prinesel tudi celotna besedila nekaterih pesmi.

Vsa zavzetost pa se je vrnila ob zaključnem nastopu, vsaj tistim,

ki so zvtajali do konca. Jazz band ZGBI Ljubljana je zaigral nekaj živahnih Privškovih melodij in priredb drugih skladateljev, zapel pa je tudi Oto Pestner, sam in v kvartetu Barbera, ki deluje na tej ustanovi. Ta del prireditve je kljub razredčeni publikii požel seveda največ aplavza in vzklikov. Non-stop koncert se je končal proti poldruhi uri popoldne ob

pesmi »Lepo je v naši domovini biti mlad« v izvedbi jazz banda in omenjenega pevskega kvarteta, zaslišale so se besede napovedovalca: »Želimo si, da bi vam današnji dan, dan glasbene mladine, dan, ko je še prav posebno lepo biti mlad, ostal v spominu... Na svidenje drugo leto na dnevu glasbene mladine.« Zadnji obiskovalci so zapustili Križanke.

K. Š.

natečaj za jugoslovanski glasbeni festival revolucionarne in domoljubne pesmi

RK ZSM Hrvaške ter RO zveze borcev Hrvaške razpisujeta natečaj REVOLUCIONARNE IN DOMOLJUBNE PESMI v želji za nadaljnjim razvojem in negovanjem naše revolucionarne tradicije.

Dela so lahko napisana v različnem slogu in oblikovno niso vezana (od popularne vedre glasbe do večjih glasbenih oblik).

Vsebinsko naj bi revolucionarna, domoljubna in množična pesem obravnavala tematiko o:

- razvoju, vlogi in pomenu revolucionarnega in komunističnega gibanja;
 - o boju naših narodov in narodnosti za svobodo;
 - o narodnoosvobodilnem boju kot oboroženi razredni in socialni revoluciji;
 - o delovnem heroizmu v povojnem obdobju in samoupravnem razvoju Jugoslavije ter o mladinskih delovnih akcijah;
 - o razvoju, vlogi in pomenu samoupravljanja in neuvrčenosti;
 - o vsesplošnem ljudskem odporu in družbeni samozaščiti;
 - o ljubezni in vdanosti naših zdomcev domovini;
 - o borbi proti imperializmu in kolonializmu
- Skladbe naj bi bile napisane v narodnem duhu.

Klavirski izvleček, melodijo glasu s podpisanim besedilom ali melodijo, posneto na magnetofonski trak (19 cm) je treba poslati najkasneje do 15. avgusta 1976 na naslov: GLASBENA MLADINA SLOVENIJE, Krekov trg 2, tel. 322-367.

Najboljša dela bodo izvedena na festivalskem koncertu dne 20. novembra v Zagrebu.

Avtorji izvedenih pesmi bodo nagrajeni po festivalskem pravilniku.

iz koncertnih dvoran

jem vionilist Shmuel Ashkenasi. Najprej je z našim priznanim oboistom Dragom Golobom, zaigral Bachov Koncert za oboo, violino in godala v d-molu. Muzikalno vodstvo je nedvomno prevzel oboist Golob, ki je predvsem v drugem stavku pokazal, da je mojster na svojem instrumentu. V Beethovnovem Koncertu za violino in orkester je Ashkenasi kljub nekaterim intonacijskim spodrslijajem dokazal, da je na tekmovanjih zaslužen prejel številna mednarodna priznanja. Njegova interpretacija je bila drugačna kot smo je vajeni, toda zato nič manj zanimiva in prepričljiva. Posebno to velja za tretji stavek, kjer se je umetnik dokraja muzikalno razživel. V drugem delu nam je Anton Kolar s Slovensko filharmonijo predstavil Skrbabinovo Poemo ekstaze. Žal delo zaradi zvokovne prenasličnosti nikakor ne sodi v našo dvorano, toda kljub temu smo se lahko prepričali, da je bila mizikalna zasnova dirigenta Kolarja dobra in pravilna.

PETEK, 28. MAJA 1976

Na zadnjem koncertu rumenega abonmaja se nam je v Dvorakovem Koncertu za violino in orkester predstavil mladi češki violinist Vaclav Hudeček. Mladi, komaj 24-letni mojster, je koncert igral tehnično brezhibno, v muzikalno igro pa je položil tisto tipično slovansko toplino, ki jo Dvořak zahteva. Poleg tega nam je dirigent Uroš Lajovic v prvem delu predstavil Žebetovo simfonično pesnitev Svobodi naproti, v drugem delu pa Peto simfonijo v B-duru Sergeja Prokofjeva. Simfonija je odlično delo tega skladatelja in Lajovic je z orkestrom slovenske filharmonije to tudi dokazal. V njegovih muzikalnih zamislih mu je orkester zelo dobro sledil in učinkoval enotno. Publika je dirigenta Lajovica in orkester nagradila z navdušenim ploskanjem.

M. K.

domžale

21. MAJA

je bila v domžalski dvorani komunalnega centra Revija amaterskih orkestrów Slovenije. Od treh prijavljenih sta nastopila le dva, ker je simfonični orkester iz Nove Gorice sodelovanje odpovedal tik pred prireditvijo. Celjski godalni orkester je pod dirigentskim vodstvom Valterja Rateja odigral Gluckovo Simfonijo v G-duru in Bravničarjev Divertissements za klavir in godala (solistka Marlenka Sancin). V dodatku pa smo slišali priredbo Intermezza iz Mascagnijeve opere Cavaleria Rusticana. Stilno dokaj neubranemu programu je pripisati še intonacijsko oporečnost.

Simfonični orkester Domžale – Kamnik je odigral Schubertovo Italijansko uverturo v C-duru, Beethovnovno Romanco za violino in orkester op. 60 v F-duru (solist Marko Zupan), Dvorakov Slovanski ples št. 8 in Griegovo Slavnostno koračnico op 56., št. 3. Dirigiral je Tomaž Habe. Orkester je imel visoke cilje, ki pa jih ni dosegel niti s pomočjo substitutov iz Ljubljane.

F. K.

rekordna udeležba na kvizu

Že drugič se je Glasbena mladina Slovenije letos lotila zahtevne akcije in ob sodelovanju uredništva Pionirja pripravila kviz glasbenega znanja pod naslovom »Ipavci, Lisinski, Mokranjac«. Gradivo, ki je izšlo v posebni dvojni številki Glasbene mladine, se je pridružil še magnetofonski trak s štirimi urami glasbe, in mentorji, ki so prijavi svoje ekipe na tekmovanje, so imeli polne roke dela. 10. maja je bilo po vsej Sloveniji predtekmovanje in 51 ekip, ki so jih sestavljali učenci osnovnih šol, ki pa ne obiskujejo srednje glasbene šole, je pokazalo znanje. Zbrale so se v desetih mestih — Ljubljani, Ajdovščini, Kamnici pri Mariboru, Šoštanju, Žirovnici, Murski Soboti, Brežicah, Hrastniku, Trebnjem in Ljutomeru. Tekmovalci, razdeljeni v tričlanske ekipe, so morali rešiti dva bloka vprašanj — tekstovni in slušni del. Za vsak pravičen odgovor so dobili določeno število točk, kjer je prišlo do izenačenja dveh ekip, je prevladal uspeh v važnejšem — slušnem delu.

Kviza pa se niso udeležili samo slovenski učenci, tudi v Srbiji in Vojvodini so pokazali izredno zanimanje zanj. Glasbena mladina Srbije je prevedla besedilo posebne številke in približno v istem času kot v Sloveniji organizirala kvalifikacijsko predtekmovanje najprej po šolah samih, nato pa v Beogradu tekmovanje 18 najbolje uvrščenih ekip iz 14 srbskih mest — Negotina, Arandželovca, Kladova, Čačka, Kraljeva, Titovih Užic, Pirota, Čuprije, Kragujevca, Smederevske Palanke, Beograda, Vrša, Mladenovca in Vrnjačke Banje. S tega tekmovanja so štiri najboljše ekipe prišle 15. maja dopoldan v Ljubljano, kjer se je na Zavodu za glasbeno in baletno izobraževanje odigral polfinale. 16. ekip — 12 slovenskih, tri srbske in ena vojvodinska — so se pomerile spet v dveh blokih vprašanj, 30 pisemenih in 20 slušnih vprašanj je bilo treba rešiti v tričetrt ure. Izkazalo se je, da so ekipe dobro pripravljene, saj v končnem številu zbranih točk ni bilo velikih razlik. V finale so se uvrstile štiri ekipe, dve slovenski in dve srbski, ki jih je Glasbena mladina Slovenije povabila na zaključno tekmovanje 29. maja na ljubljanski televiziji.

rezultati polfinala

1. mesto: OŠ Vuk Karadžić iz Kladova	184 točk
2. mesto: OŠ Franjo Vrnč iz Slovenj Gradca	180 točk
3. mesto: OŠ Janko Premrl-Vojko iz Kopra (I. ekipa)	178 točk
4. mesto: OŠ Svetozar Marković iz Beograda	177 točk
5. mesto: OŠ iz Vidma pri Ptuj	170 točk
6. mesto: OŠ Milica Pavlović iz Čačka	170 točk
7. mesto: OŠ France Prešeren iz Ribnice	165 točk
8. mesto: ekipa Glasbene mladine iz Vrša	164 točk
9. mesto: OŠ Rihard Jakopič iz Ljubljane	162 točk
10. mesto: OŠ iz Trebnjega (III. ekipa)	159 točk
11. mesto: I. osnovna šola iz Celja	158 točk
12. mesto: OŠ Janko Premrl-Vojko iz Kopra (II. ekipa)	152 točk
13. mesto: OŠ iz Brežic	152 točk
14. mesto: OŠ iz Trebnjega (II. ekipa)	149 točk
15. mesto: OŠ iz Trebnjega (I. ekipa)	139 točk
16. mesto: OŠ »Prešernov rod« iz Žirovnice	119 točk

rezultati finala

- OŠ Janko Premrl-Vojko iz Kopra
(Nives Bogdan, Mirjam Bratina, Helena Poles — mentorica Mirjana Bonin)
- OŠ Vuk Karadžić iz Kladova
(Ivana Novaković, Mirjana Manžalović, Vidosava Bukatarević — mentor Slavko Jocić)
- OŠ Franjo Vrnč iz Slovenj Gradca
(Darko Paradž, Almira Planinšec, Žiga Kralj — mentorica Anica Ilijaš)
- OŠ Svetozar Marković iz Beograda
(Jelka Crnobrnja, Katarina Stojić, Aleksandar Ivančević — mentorica Milica Petrović)



NA KONCERTU V KAMNICI PRI MARIBORU JE NASTOPILA HARFISTKA PAVLA URŠIČ. (FOTO: FRANC KRIŽNAR)

predtekmovanje v kamnici

Tu se je 10. maja ob 16. uri zbralo pet tričlanskih ekip s svojimi mentorji. Predtekmovanje je za mariborsko regijo organizirala glasbena mladina Maribor. V novi šoli je bilo ob dogovorjeni uri že vse pripravljeno in predsednica žirije Metka Čurman (GM Maribor) je mladim tekmovalcem iz Ptuja, Miklavža, Loč pri Poljčanah in domačinom najprej razložila pravila samega tekmovanja.

Po skupini tekstovnih vprašanj (20) je sledila še skupina slušnih vprašanj (15), ki pa je bila mnogim najtrši oreh, saj so morali ob kratkem glasbenem odlomku, ki je trajal največ 30 sekund, po 20 sekundah odgovoriti skoraj vse, kar so vedeli o življenju in delu skladateljev, ki jih je letošnji kviz obravnaval. Za nemoten potek tekmovanja, zlasti slušnega dela, so domačini dobro poskrbeli, saj je njihovemu glasbenemu pedagogu Franciju Kovaču vse teklo kot po maslu. Žirijo sta poleg Metke Čurman sestavljala še Adrian Grizold iz Maribora in predsvravnik RK GMS IZ Ljubljane.

Medtem ko je žirija pregledovala vprašalnike in preštevala točke, ki so odločale, kdo bo prvi, drugi... so domačini pripravili v avli šole recital harfistke Pavle Uršičeve. Le-ta jih je s svojim instrumentom in razlago popeljala v svet glasbe za harfo. Pa še ni bilo osnovnošolcem iz Kamnice dovolj za ta dan: celotno prireditev so namreč zaključili z ustanovitvijo osnovne organizacije glasbene mladine na svoji šoli. Tako je osnovna šola Lackov odred v Kamnici še ena nova celica delovanja naše vsak dan širše zasnovane organizacije. Med gosti so bili pedagogi šole z ravnateljem tovarišem Dolinškom na čelu.

Po koncertu je sledila razglasitev rezultatov kviza. Za najboljše v poznavanju glasbe, ki jo je zajemal letošnji kviz, so se izkazali učenci osnovne šole Videm pri Ptuj (124 točk), ki so se uvrstili na polfinalno tekmovanje v Ljubljani, drugi so bili domačini (105 točk, bravo Franciju Kovaču!), tretja je bila ekipa osnovne šole Bogdan Tušek iz Miklavža (88 točk), zadnji dve pa obe ekipi iz Loč pri Poljčanah (85 in 74 točk). Sicer pa je bilo geslo: važno je sodelovati in ne zmagati eno od načel naše organizacije, ko je organizirala in strokovno pripravila kviz. Vsi udeleženci so za nagrado dobili gramofonske plošče od GM Maribor in RK GMS.

Glasba nas bogati

Na željo mnogih učencev I. osnovne šole v Celju smo ustanovili glasbeni krožek. Poslušali smo plošče in podrobneje obravnavali posamezne skladatelje. Tako smo spoznavali svet glasbe.

Razveselili smo se razpisa KVIZA 1976, ki je izšel v Glasbeni mladini. Pripravili smo se k tekmovanju in začeli so se dnevi, ko smo vsak dan znova in znova poslušali skladbe in prebirali gradivo o naših pomembnih skladateljih Ipavcih, Mokranjcu in Lisinskem. Delo smo razdelili. Renata si je izbrala snov o Ipavcih, Boštjan se je odločil za Lisinskega, meni pa je ostal Mokranjac.

Na srečo hodimo vsi trije v isti razred in tako smo se lahko vsak dan pogovarjali o kvizu. Pripravljanje je bilo zelo zanimivo in tudi prijetno.

Moj očka najprej ni bil preveč navdušen nad Mokranjčevimi rukoveti, ki sem jih vsak dan vneto poslušala, pozneje pa so se mu priljubili, čeprav tega ni priznal. Neko jutro, kakšen teden pred našim predtekmovanjem, sem zaslišala, kako oči v kopalnici poje, čeprav tega prej nikoli ni počel. Na moje veliko začudenje sem spoznala besedilo VI. rokveti: »Odgovara hajduk Veljko.«

Tudi pri Boštjanu je bilo podobno. Ko se je zjutraj odpravil v šolo, ga je na stopnišču pričakala sosedka in rekla: »Dobro jutro, Boštjan. Ali te lahko vprašam, kdaj bo vaše tekmovanje?« »Ja, kmalu,« je odgovoril. »Me veseli,« je še dodala in odšla. Boštjanu je bilo všeč, da se tudi sosedje zanimajo za njegovo pripravljanje na kviz. Pozneje pa mu je sosed povedal, da žena lahko zaspi le ob odprtem oknu in da je ves čas, ko je Boštjan poslušal uverturo »Jugoslovanske«, poslušala tudi ona.

Dan našega tekmovanja se je hitro bližal. Naša glasbena pedagoginja točkova nam je bila pri pripravi na tekmovanje v veliko pomoč. 10. maja zjutraj smo se odpeljali v Šoštanj, kjer se je zbralo 5 ekip: slovenjgraška, 3 šoštanjske in naša. Tekstovni del nalog se nam je zdel zelo lahek, pa tudi nad zvočnim nismo obupali, čeprav se nam je malo zatikalo. Po končanem tekmovanju smo nestrpno čakali na rezultate. Povedali so nam, koliko točk smo dosegli in veselili smo se vračali v Celje, saj smo za odlično slovenjgraško ekipo zaostali le za dve točki.

Zelo smo bili srečni, ko smo po nekaj dneh prejeli telegram, da smo se uvrstili med dvanajst najboljših slovenskih ekip, ki bodo tekmovali na polfinalu v Ljubljani.

S podvojeno silo smo s študijem nadaljevali, toda tokrat so bila vprašanja mnogo težja, pa tudi tremo smo imeli.

Po razglasitvi rezultatov smo bili zadovoljni, da smo za seboj pustili vsaj pet ekip. Še pomembneje pa je, da nas je pripravljane na KVIZ notranje obogatila. Glasba nas je močno prevzela, v življenju nam bo vedno veliko pomenila. Renata bo naša zvesta prijateljica.

MATEJA FAZARINC,
I. osnovna šola, Celje

Uvrščeni v polfinale!«

Kot strela z jasnega pride sporočilo: »Uvrščeni v polfinale!« Nismo mogli verjeti, nismo mogli skriti veselja, ki je kar žarelo od nas. Tudi solzica je stekla po naših licih. Solzica, ki ni bila grenka, marveč sladka, polna veselja. Kar pomenjavala je v ritmu valčka po mladem licu. Solzica neizmerne sreče. Torej je naše delo vendarle poplačano, nagrajeno. Bili smo presenečeni, čeprav smo na tem z vsem mladim srcem upali in si želeli. Do zadnjega! Nekako smo verjeli, da naše delo, naš trud, mora biti nagrajeno. Ure, ki smo jih presedeli pred magnetofonom, ure sladkega večernega in prečudovitega jutranjega pisanja, sobotne in nedeljske proste dopoldneve. Z mislimi smo bili samo pri ljubljenskih Ipavcih, revnem Lisinskem in znanem Mokranjcu. Pogovarjali smo se samo o težkih rukovetih, spevnih arijah in uverturah. Peli smo priljubljene samospeve. Skratka, z mislimi smo bili že v polfinalu.

Nekoliko utrujena od jutranjega ponavljanja, neprespana in omamljena od življenja, sem stopila iz avtomobila. Pomladni dih mi je na svojih krilih prinesel nežno in vedrino. Prvi sončni žarki so se kakor mucka z miško igrali z močno zgradbo, ki se je kot nepreohoden hrib vzpenjala pred menoj. Srednja glasbena šola! Ko sem si jo ogledala, sem šla po stopnicah na hodnik, kjer so že zbrani tekmovalci — naša konkurenca. Boječe in s strahom sem preletela vsakega s pogledom in presodila, v katero skupino bi ga dala: boljšo ali slabšo od nas. Na koncu sem ugotovila, da število v prvi, boljši skupini, prevladuje in stisnilo me je pri srcu. Tako majhno in nemočno sem se počutila ob njih. Najraje bi se nekam skrila in tam počakala, da bo vsega konec. In še tista zvezna misel, ki me je spremljala kakor berača lakota. Če bomo zadnji. »Ne, ne,« s takimi mislimi, saj si se učila, saj si poslušala, saj znaš!« sem se tolažila. V tem trenutku zaslišim iz ozadja znano melodijo, ki so jo peli eni izmed tekmovalcev. Vedela sem, da je rukovet, toda nisem vedela, katera. Skušala sem se spomniti, toda nič. Naj grem tja in vprašam? Ne, noge me niso ubogale. Naj grem tja in nedolžno vprašam, oni se mi bodo pa smejali, češ da ne znam odgovoriti na takšne stvari? Ne, ne grem. In tako sem šla s težkim srcem, z groznimi mislimi, da nič ne znam, v dvorano. Še zadnjikrat zaslišim tovarišičin glas: »Berite se in pazite!«

S strahom sem preletela vprašanja. Martina Zlašnik in Andrej Mate sta mi že narekovala, kaj naj napišem. Ker smo bili razdeljeni tako, da je imel vsak svojega skladatelja, je bilo lahko. Vse je šlo po sreči, le o pravilnosti enega odgovora nismo bili prepričani.

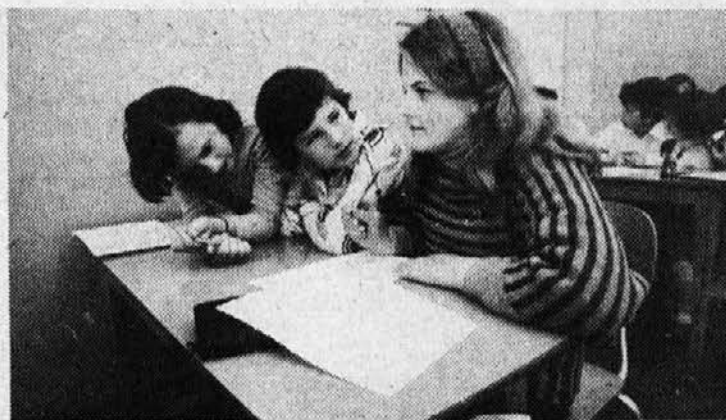
Prvega dela je bilo konec, sledil je težji, slušni del. Vse je bilo posneto na traku. Izsekom, dolgim 20 do 30 sekund, je sledilo 20 sekund časa, da smo lahko premislili in napisali odgovor. Napeli smo ušesa in možgane in nestrpno čakali nove melodije: »Igriva, živahna... predigra Možiček!« Napišemo in zopet prisluhujemo: »Samospev Pred durmi.«

Skladbo za skladbo smo poslušali in ugibali. Za nekatere nismo bili prepričani. Morila me je misel, da so drugi boljši. Vendar je bilo tekmovanje le konec. Sedaj smo čakali samo še na rezultate.

Po uri in pol sem s še težjim srcem vstopila v dvorano kot prvič. Tako me je bilo strah, tako sem se bala. Roke so se mi potile in noge so se mi tresle kot šiba na vodi. Usleda sem se in nepremično zrla predse, na oder. Že se pričinja razglasitev zmagovalcev. Ko je Alenka Keršovan, vodja tekmovanja, prebrala prve štiri, me je obšla vročina. Čutila sem, kako potuje po vsem telesu. Peti — nič! Šesti — nič! Sedmi — Ribnica! Rdečica je dosegla višek. Ustavila se je v glavi in lica so žarela kot razbeljena žerjavica. Tudi veselje ni izostalo. Nismo zadnji. Moje slutnje so bile očede.

Sedaj, ko sedim v svoji sobi, zopet prebiram posebno številko Glasbene mladine. Kar ne morem se ločiti od skladateljev, katerih življenjepisi in skladbe dobro poznam. Ne morem pozabiti spevnih in mnogih veselih melodij, ki so me ob poslušanju zabavale, tolažile. Sedaj šele vidim, kako se ti lahko skladatelj s svojimi deli prikupi, priljubi. Skladbe za tekmovanje me bodo vedno spominjale na težke in vesele trenutke, ki sem jih preživela sončnega sobotnega dopoldneva na srednji glasbeni šoli v Ljubljani.

MIRJAM KLEMENC,
OŠ dr. France Prešeren
Ribnica na Dolenjskem



EKIPA III. OŠ TREBNJE, KI JE BILA DRUGA NAJBOLJŠA V TEKSTOVNEM DELU NA POLFINALU V LJUBLJANI. (FOTO: MARKO ALJANČIČ)

finale pred tv kamerami

Vsi, ki se že od devetih zjutraj zbirajo v studiu A LJUBLJANSKE RTV, imajo v mislih eno samo stvar — kako se bo iztekel finale kviza. Člani štirih tekmovalnih ekip so malce blede in razburjeni, mentorji se trudijo ohraniti mirno kri, organizatorji in televizijski delavci skačejo sem in tja in studio spreminja obraz. Tla so pokrita z izvirno preprogo iz plakatov Glasbene mladine in Pionirja, v desnem kotu stoji tabla, ki čaka rezultatov, in v levem klavir, ki pričakuje goste — trio Lorenz in pevca Sama Vremšaka. Gledalci polagoma napolnijo stopnice, ki nadomeščajo sedeže. Ko se prižgejo reflektorji in se nad obema monitorjema začne zibati gibljiva kamera, začenja napetost v dvorani rasti in nekaj minut po deseti stopi vodja kviza, Marjan Paternoster, pred občinstvo in snemanje se prav zares začne. Vodja v kratkem uvodu pove najvažnejše podatke o tekmovanju, pozdravi prisotne v studiu in gledalce pred sprejemniki, nato pa predstavi člane ekip.

Predstavniki vsake ekipe izžreba kuverto s številko, ki pomeni mesto, na katerem bo ekipa sedela in vrstni red vprašanj, ki jih bo dobivala. Dvanajst sedežev, ki so razporejeni pred gledalci na obeh straneh dvoranice, se napolni. Petčlanski žiriji, ki budno spremlja potek tekmovanja — Danielu Kirnu, tajniku Glasbene mladine Srbije, Aleksandru Lajovicu, skladatelju iz Maribora, Mariji Pergar, muzikologinji iz Ljubljane in dr. Jožetu Sivcu, izrednemu profesorju na muzikološkem oddelku Filozofske fakultete v Ljubljani, predseduje dirigent Marko Munih.

Vsaka ekipa dobi v roke kuverto z vprašanjem, ki pa jo lahko odpre šele potem, ko vodja kviza prebere besedilo. Časa za premislek je deset sekund, ki jih neprijetno odtočle metronom. Blok vprašanj je pet, vsak blok ima kuverte druge barve, ki se prelivajo od rumeno in pomirjajoče zelene do bele. Vprašanja so tekstovna in slušna, tudi živa, ko poslušalcem in tekmovalcem zapoje ob spremljavi Primoža Lorenza baritonist Samo Vremšak, na monitor-



ZMAGOVALNA TROJKA IZ KOPRA (MIRJAM, HELENA, NIVES), LEVO OD NJE TEKMOVALKE IZ KLADOVA (FOTO: MODIC)

jih pa se pojavi tudi notna slika kompozicij, po kateri morajo ekipe spoznati delo in avtorja. Teža vprašanj narašča, temperatura v studiu se dviga in obrazi pod lučmi dobivajo temnejšo barvo. V začetku vodi koprška ekipa, vendar so rezultati zelo blizu skupaj in Kladovo Koper tudi prehititi. Po zadnjem bloku vprašanj pa je stanje takole: Koper in Kladovo 12 točk, Slovenj Gradec 11 in Beograd 7. Po premisleku žirije, ki ugotovi, da je tekmovanje potekalo po vseh pravilih, in po kratkem intermezzu, ko trio Lorenz odigra prvi stavek Anine kadrilje Benjamina Ipavca, se kviz nadaljuje. Zdaj vsi zares napeto gledamo in napenjamo ušesa, temperatura doseže višek, ko se zaslišijo odlomki skladb, dolgi komaj nekaj sekund. Ekipe morata brez časa za premislek spoznati delo in skladatelja. Rukoveti, uverture, kdo bi vedel kaj vse smo slišali, pravilni odgovori pa se vrstijo kot iz topa. Znanje in zbranost sta neverjetna! Šele pri desetem odlomku ekipa iz Kladova zgreši in zmagovalke so Koprčanke.

Ozračje je tako polno in živahno, da se nekateri tekmovalci kar pozabijo rokovati s predsednikom Glasbene mladine Slovenije in urednikom Pionirja, tovarišema Milošem Poljanškom in Markom Aljančičem, ki se ekipam v imenu organizatorjev zahvalita. Uredništvo Pionirja prispeva za vsakega člana tekmovanja (in mentorje), ki se je uvrstil v polfinale, ploščo s pesmimi skladateljev Ipavcev, Glasbena mladina Slovenije pa štirim ekipam finala koncert in teden dni bivanja v glasbenem taboru v Grožnjaju za zmagovalno ekipo in njihovo mentorico.

Še dolgo po zaključnem avizu je dvoranica prostor, kjer se burno razpravlja, obiskovalci se počasi razhajajo, tekmovalci še vedno stikajo glave in premljavajo minule napete trenutke.

KAJA ŠIVIC



EKIPKI IZ FINALA: SLOVENJ GRADEC (LEVO) IN BEOGRAD (DESNO). ZADAJ PETČLANSKA ŽIRIJA (FOTO: MODIC)

občutki zmagovalcev

Tudi jaz sem med tistimi, ki jim glasba po delu oziroma učenju daje trenutek oddiha in uživanja v lepoti.

Ko sem zvedela v Glasbeni mladini in pri glasbenem pouku, da bo letos kviz na temo Ipavci, Lisinski, Mokranjac, sem se odločila, da bom sodelovala, saj se mi je nudila priložnost spoznati življenje in dela velikanov naše glasbe.

Tudi lani sem sodelovala v glasbenem kvizu na temo »Mozart in njegova dela«. Tako sem se lotila dela z lanski izkušnji.

Vadili smo večkrat na teden, tudi ob sobotah in nedeljah, in z dragoceno pomočjo Mirjane Bonin, ki je bila naša mentorica, smo se pripravljali na tekmovanje. Našo šolo so predstavljale tri ekipe, vsaka ekipa je bila sestavljena iz treh članov. Na začetku se nas je vključilo mnogo, toda nekateri so odstopili, ko so videli obsežno snov. Vključeni smo bili učenci od petega do osmega razreda. Niso bili samo učenci glasbenih šol, večina nas je imela le veliko voljo in željo po poglobljenem znanju. S skupnimi močmi smo se trudili, da bi dosegli čim lepši uspeh.

Na medobčinskem tekmovanju v Ajdovščini smo si priborili vstop v zvezni polfinale. Čeprav smo imeli vsi tremo, se je vse dobro končalo in začeli smo se pripravljati na polfinale v Ljubljani. Tudi tam se je naš trud obrestoval in moja ekipa se je uvrstila v zvezni finale. Težko bi opisala srečo, ki smo jo vsi v ekipi občutili, ko smo dobili rezultate in že smo se začeli pripravljati na zadnje tekmovanje.

Ure in ure pripravljanja, neprespana noč pred finalom, trenutki, ko sem imela občutek, da sem vse pozabila in končno — dan tekmovanja in zmage.

Če bi rekla, da nisem pričakovala zmage, bi lagala, saj se je v najbolj skritelem mestu srca ta misel neprestano ponavljala.

To tekmovanje mi bo ostalo še dolgo v spominu, saj mi je približalo našo glasbo, ki vsaj po teh predstavnikih sodeč, ni pod evropsko ravni.

Žal pa mi je, da takšnih tekmovanj ni na srednjih šolah in tako ne bom mogla več sodelovati.

NIVES BOGDAN

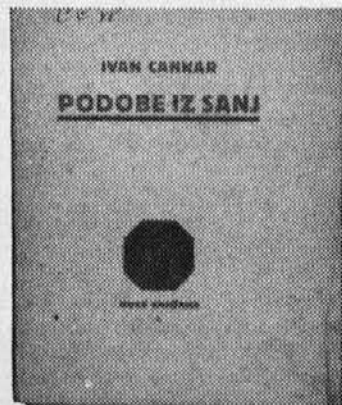
pohvala beograjčanov

Daniel Kirn, sekretar GM Srbije in član žirije, je po tekmovanju povedal, da so bili v Srbiji zadovoljni s kvizom: »Veseli smo bili, da se je tekmovanja udeležilo tako veliko število naših ekip in po predtekmovanju v Beogradu smo jim organizirali skupno kosilo in prijeten izlet. Ker smo že večkrat pripravili podoben kviz, lahko iz izkušnje rečemo, da je v Ljubljani potekalo tekmovanje imenitno in zaslužite vso pohvalo. Radi sodelujemo na kvizih, ne zaradi zmag, mnogo bolj zaradi novih srečanj, novih prijateljstev med mladimi, njihovega širjenja poznavanja domovine in seveda predelane snovi, ki vsakomur od njih koristi.«



CANKARJEV AVTOPORTRET NA DOPISNICI ZALOŽNIKU SCHWENTNERJU LETA 1906

cankar o glasbi



ODLOMEK JE IZ ČRTICE „VESELEJŠA PESEM“, KI JE IZŠLA V ZBIRKI „PODOBE IZ SANJ“.

Veselejša pesem.

Pred mnogimi leti sem poslušal na Dunaju deveto simfonijo Beethovenovo. Med vsemi oblikami umetnosti mi je glasba najbolj tuja in obenem najbolj ljuba. Vse teorije so mi zaklenjene in zapečatenene; še not ne znam brati. To popolno, sramotno neznanje pa se čisto prijazno družijo s prav posebno, skoraj bolno občutljivostjo za zvok, za ubranost in neubranost. Vsaka melodija je bitje záse, ima svoj telesen obraz, svoj živ pogled, svojo bešedo in kretnjo. Vsaka odpre vrata nastežaj mislim in spominom brez števila; in vsaka pesem je doživljaj, ki ostane v duši neizbrisljiv.



Z LEVE PROTI DESNI: KLEMEN RAMOVŠ, JELKA GRAFENAUER, ALENKA ŠČEK IN DRAGO ARKO. (FOTO: SREČKO ZALOKAR)

predstavljamo vam akademski kvartet

Pozen večer v udobnem polmraku, v sobi dva klavirja, rote, prijazne drobnarije, steklenica znamke Ramazzotti, zastrti glas Mahalie Jackson in ... Ne, to ni opis neke »party«, ampak prijetne sobe pri Ramovševih, kjer sem gost Klemna, Draga, Alenke, Jelke in Tomaža. ... Še vedno zveni kot družabni večer: moja naloga pa naj bi bila predstaviti akademski kvartet in njihovega mentorja Tomaža Lorenza.

Pa poskusimo drugače. Približno leto dni je minilo, kar so se štirje mladi glasbeniki: Klemen Ramovš (kljunasta flavta), Drago Arko (violina) Jelka Grafenauer (violončelo) in Alenka Šček (klavir) odločili za skupno muziciranje z namenom, da v tej zasedbi naštudirajo vrsto del baročnih mojstrov in jih predstavijo slovenski javnosti. Podobnih ansamblov na Slovenskem je malo, glasbe baročnih mojstrov veliko, skupno muziciranje užitek in tudi morebitni uspeh ne bi bil od muh. Klemen je že vrsto let zbiral note, preučeval partiture in poslušal posnetke v želji, da bi igral v podobnem ansamblu. In tistega dne, ko je na Zavodu za glasbeno in baletno izobraževanje slišal vaditi Draga, je vstopil s predlogom, da bi igrala skupaj. Za kvartet je bilo treba najti še basso continuo — čelo in klavir. Alenka in Jelka sta takoj pristali in začele so se skupne vaje.

Za kvalitetno komorno muziciranje so potrebovali izkušenega mentorja. Prof. Tomaž Lorenz oziroma »impulzivni« Tomaž, kakor so ga poimenovali po intervjuju v Glasbeni mladini, se je za delo navdušil in tako se je pričelo zares. Vaje, študij, vaje: dela na programu so se množila, kupi not povečali, saj je še Tomaž prispeval svoj delež — spomine na turneje v tujini. In končno tudi prvi nastop: na Poljanski gimnaziji v Ljubljani se je kvartet prvič predstavil mladim poslušalcem ob ustanovitvi kluba glasbene mladine na gimnaziji. Sledil je nastop v televizijski oddaji Mladi za mlade, koncert v Kopru, na Šubičevi gimnaziji, v Pilonovi galeriji v Ajdovščini, v Piranu, Celju ...

Seveda delo v ansamblu ni vedno prijetno. Včasih nastopi krizno obdobje, ko se nikakor ne posreči oblikovati dela, kakor bi želeli in ko temperatura v ansamblu hitro narašča. Tudi te nevšečnosti kar hitro odpravi »impulzivni« Tomaž. Člani kvarteta so ga ocenili kot idealnega profesorja: poleg skrivnosti komornega muziciranja jih uvaja tudi v svet humorja in ima vedno na zalogi najnovjšo šalo.

To je samo del iz življenja in dela štirih mladih glasbenikov, živahnih, klepetavih, šaljivih, delovnih in ambicioznih. Čisto drugačni so, ko kavbojke zamenja večerna obleka in polmrak žareča luč na odru. Vladimir Lovec je o njihovem koprskem nastopu zapisal naslednje:

»V enournem sporedu so 2. decembra 1975 z iskreno in prepričljivo igro seznanili poslušalce z vrsto baročnih skladateljev. Tako zasedba kot program in izvedba lahko služijo za zgled, kakšen mora biti kvaliteten koncert za mladi-
no.«

Prof. Pavel Šivic pa je ocenil njihov koncert, ki so ga imeli maja v Ljubljani: »Umetniško delovanje mladega instrumentalnega »akademskega kvarteta« je razveseljav pojav v rasti slovenske glasbene kulture. V združenju so štirje študenti glasbe, ki so poverili umetniško vodstvo članu znanega klavirskega tria Tomažu Lorenzu.

Nastop akademskega kvarteta v dvoranci Akademije za glasbo v Ljubljani, dne 13. maja, je privabil nenavadno veliko število poslušalcev vseh starosti, ki so se prepričali o visokih ciljih in spoštovanju vzbujajoči soigri izvajalcev. Obetajo kvartetu trajnejši obstoj.

Baročna dela (Tarsia, Vivaldi, Naudot, Telemann in G. Sammartini) so zaživel v slogovno zelo vernih značilnostih. Iz muzikalnega okvira je izpadla

izrazilo eksperimentalna skladba mojstra Primoža Ramovša z naslovom »Partitura«. Medtem ko baročne skladbe gradijo na čvrsti povezavi enovite tonske snovi in na pretehtanih muzikalnih linijah, pa je Ramovševa skladba lepljenka nenavadnih zvočnih učinkov, za katere uporablja pihalec-solist nič manj kot sedem različnih kljunastih flavt, mestoma kar po tri hkrati.

Izvajalcem izredno naklonjeno občinstvo je tudi to, za mnoge poslušalce šokantno skladbo nagradilo z bučnim odobravanjem.« A. K.

STANKO ARNOLD, prva trobenta orkestra Slovenske filharmonije, je na mednarodnem tekmovanju v Toulonu prejel prvo nagrado. Mladega glasbenika, o katerem smo pisali v prejšnji številki našega časopisa, je nagradila za dosežke tudi Zveza socialistične mladine Slovenije in mu te dni podelila svojo nagrado „Zlato Ptico“.

memorial darka lukića v osijeku

Letos so v Osijeku od 5. do 8. maja prvič priredili srečanje mladih jugoslovanskih pianistov, ki je posvečeno prerano umrlemu znanemu pianistu in pedagogu Darku Lukiću iz Osijeka. Namen memoriala je prikaz jugoslovanske klavirske pedagogike in razvoja klavirske igre od začetkov na nižji šoli preko srednje šole in akademije do stopnje koncertnih pianistov.

To prireditve bodo organizirali v Osijeku vsako drugo leto po zveznem tekmovanju glasbenih šol Jugoslavije. Prireja jo občinska organizacija glasbene mladine Osijeka s podporo podjetja Litokarton in soorganiza cijo TOZD produkcije RTV Zagreb.

Pravico udeležbe imajo najboljše uvrščeni iz republiških in pokrajinskih tekmovanj (žirija s tekmovanja izbere dva najboljša kandidata, neodvisno od kategorije), študentje akademij (vsaka glasbena akademija lahko izbere enega študenta ne starejšega od 25 let) in eden ali dva že priznana glasbena umetnika, ne starejša od 30 let. Na letošnji prvi memorial so povabili pomembne osebnosti jugoslovanske pianistke in sestavili častni odbor, ki je dal prireditvi pečat značnosti in resnosti. Večinoma so bili navzročni tudi profesorji nastopajočih. V lepi dvorani osiješke galsbene šole je nastopilo 19 mladih pianistov, različnih starosti, narodnosti in znanja. Organizatorji memoriala (večinoma iz vrst delavcev pri glasbeni mladini Osijeka) so se z izredno prizadevnostjo potrudili, da je vse potekalo v najlepšem redu. Pomagali so jim tudi člani osiješke glasbene mladine. Lepo je bilo tudi poskrbljeno za dobro počutje gostov, od namestitve v udobnem starinskem hotelu v bližini glasbene šole, do urejenega urnika vodenja in prisrčnih srečanj na večernih zakuskah.

Z razliko tekmovalnih prireditev je bilo tu prijetno vzdušje, ki mlademu nastopajočemu tudi pomaga, da se izkaže z lepo igro. Za vsakega je pomenil nastop pred izbrano publiko priložnost, da se predstavi, preizkusi svoje sposobnosti nastopanja in pokaže poleg gladke igre, ritmične eksaktnosti in spretnosti tudi svoj pristop do glasbe in klavirja ter razumevanje skladb, ki jih igra. Dovzetnemu in zbranemu poslušalcu ne uidejo glavne poteze njegovega značaja, sposobnost, nadarjenost in bistrost. Za poslušalce iz stroke pa je bilo poleg tega zelo poučno in koristno seznaniti se z različnimi šolami, njihovimi težnjami in usmeritvami, zlasti še, ker je prireditve take vrste edina v Jugoslaviji.

Prevladoval pa je konvencionalen in popularen program predvsem klasike in romantike. Strokovnjakom je zaradi poznavanja glasbe omogočil še bolj natančen vpogled v posebnosti vsakega nastopajočega — osebnostne, tehnične in vzgojne. Morda smo tudi zato slišali bolj malo modernih in sodobnih kompozicij, česar pa nekateri upravičeno niso odobraval, saj tudi novejša literatura spada h glasbeni in pianistični izobrazbi, znanju in poznavanju.

Mladi pa smo bili zelo srečni, da smo doživeli takšno pozornost in spoštovanje do našega dela in študija, ki zahteva v učni dobi res veliko naporov. Seveda smo se spoprijateljili — vrstniki in kolegi — kar je bilo v mirnem in prijaznem Osijeku toliko iskrenejše in prisrčnejše.

BRINA JEŽ

mednarodni kviz »klasiki moderne glasbe«

Glasbena mladina Srbije je letos za temo svojega tradicionalnega kviza izbrala klasike moderne glasbe. Tekmovanje je zastavljeno v mednarodnem okviru, zanj pa se lahko prijavijo člani glasbene mladine, stari do 25 let, ki niso poklicni glasbeniki.

Rok prijav za kviz je 1. julij 1976, tekmovanje pa bo potekalo po naslednjem razporedu:

- do 25. septembra predtekmovanja (v občinah, kjer bo prijavljenih več ekip),
- od 1. do 15. oktobra 1976 kvalifikacije za finale (v štirih mestih),
- od 26. do 30. oktobra finale v Beogradu.

Za vse podrobnosti kviza se zanimajte na sedežu Glasbene mladine Slovenije, Krekov trg 2, tel. 322-367, Ljubljana.

zborovske novice

Ljubljana:
jubilejni letni koncert
apz »tone tomšič«

Akademski pevski zbor »Tone Tomšič« praznuje letos tridesetletnico svojega delovanja. V tem obdobju je na številnih nastopih v skoraj vseh slovenskih krajih in na koncertnih turnejah po Jugoslaviji in Evropi in celo v Združenih državah predstavljal visoko kvaliteto slovenske zborovske ustvarjalnosti in poustvarjalnosti. Pomembno kulturno poslanstvo so apezejevci uresničevali z zavzetostjo, ki daleč presega okvire zborovskega amaterizma. V plodnih letih delovanja so se za dirigentskim pultom zvrstili razni dirigenti, med katerimi so pomembnejšo vlogo odigrali Radovan Gobec, Janez Bole in Marko Munih. Prav v tridesetem, jubilejnem letu, je umetniško vodstvo prevzel Jože Fürst, ki je pripravil tudi slavnostni koncert.

V osnovni program je APZ »Tone Tomšič« tudi tokrat ni iznevelil tradiciji prvega izvajanja slovenskih novitet. Tokrat sta bili to skladbi Pavla Šivica in Alojza Srebotnjaka. Poleg pogleda v slovensko glasbeno preteklost in spremljanja sodobnega zborovskega trenutka na tujem smo poslušali tudi izbor iz skladb, ki jih je APZ v preteklem obdobju najraje in z največjim uspehom izvajal, od Jenkove Lipe in Pahorjeve Pa se sliš' do Skalovskega Makedonske humoreske.

Izvedba koncerta je potrdila dejstvo, da APZ še vedno močno prednjači v okviru slovenske amaterske poustvarjalnosti. Energični dirigent Jože Fürst sicer še ni uspel doseči vseh fines zborovskega zvoka, vendar je izpeljal svoj koncept do podrobnosti, pri čemer so mu pevci Akademskega pevskega zbora zbrano sledili.

M. S.

šentjernej:

spet srečanje oktetov

V dneh 25. in 26. junija letos bo v Šentjerneju peto srečanje oktetov Slovenije, na katerem bo sodelovalo 36 moških in 2 ženska okteta. 25. junija zvečer bodo okteti nastopili istočasno v Šentjerneju, Novem mestu, Dolenjskih Toplicah, Straži, Trebnjem, Metliki in Črnomlju. V soboto, 26. junija, pa bo program oktetov tekkel ves dan. Dopoldne bo skupna vaja v Kočevskem Rogu na Bazi 20, popoldan ob 17. uri pa bo glavni nastop vseh udeležencev v Šentjerneju.

kočevje:

30 let gimnazijskega

dekljskega zbora

21. maja 1976 je bil v Šeškovem domu v Kočevju svečan koncert gimnazijskega dekljskega zbora iz Kočevja. Zbor, ki ga od ustanovitve vodi prof. Miloš Humek, je letos slavil 30-letnico obstoja. Ob tej priliki je kočevskemu občinstvu zapel nekaj pesmi iz renesančnega obdobja, ki zahtevajo tehnično in umetniško dovršeno izvajanje. Pevke so v polni dvorani Šeškovega doma požele velik aplavz, kar je rezultat požrtvovalnega dela prof. Miloša Humeka. Pred kratkim je gimnazijski pevski zbor dobil od krajevene skupnosti Kočevje tudi zlato plaketo mesta Kočevje.

Besedilo in slika:
JURE PODRŽAJ, Kočevje

dijaški parter

doživetje

v operi

Ko se je v veliki dvorani odprla zavesa, je marsikdo ostrmel. Res, za tistega, ki še ni bil v gledališču ali na operni predstavi, je bil razkošen in privlačen pogled na oder. Bogate, bleščeče obleke, izbrano pohištvo, kajti Traviata se dogaja v visokih krogih nekdanje francoske plemiške družbe. Sledimo zgodbi nesrečne Violette, njenemu tragičnemu koncu. Toda vsebina ni tako pomembna, v ospredju je glasba.

Ugajale so mi spevne melodije, spoznala sem, da so bile moje nekdanje predstave o nekakšnih cvileh, nerazumljivih bitjih popolnoma zgrešene. Čas je kar hitro mineval. Med posameznimi dejanji smo se pogovarjali o svojih vtisih, vsi smo bili zadovoljni, ugajalo nam je to novo odkrivanje glasbe.

Tudi moji vtisi so se čedalje jasneje izoblikovali, čim bolj se je približeval konec. Nad pevci sem bila malce razočarana, le Vladimir Ruždjak, gost iz Zagreba, me je navdušil. Čeprav nisem razumela besedila, ker je pel v italijanščini, me je prevzelo. To je bila tista prava umetniška moč, ki prevzame poslušalca, ga pritegne, navduši. Bilo je doživetje.

Ko smo zapuščali stavbo, sem razmišljala, zakaj vendar se ljudje nekako izogibajo resne glasbe, oper. Saj je v njih vendar

toliko lepote, toliko tistega občutka sproščenosti, ko poslušas, ko občutiš glasbeno govornico. Toliko bi še lahko napisala, toda glasbo moraš poslušati, da jo vzljubiš in razumeš. Vem samo to, da je bil to moj prvi obisk v operi, nikakor pa ne zadnji. Upam, da me bo glasba še dolgo razveseljevala in da jo bom lahko še bolj spoznala, kajti kdor je ne pozna, je za marsikaj lepega prikrjšan.

MAJA POLAK,
Osnovna šola Jože Kraj
Rakek

plavalasi

pevci

10. aprila je pripotoval v Jugoslavijo deški pevski zbor Haags Matrozenkoor iz Haaga na Nizozemskem. Koncertiral je v več mestih. Na svoji poti se je ustavil tudi v Gornji Radgoni.

Urni kazalec je prekoračil štirinajsto uro in učenci radgonske šole smo z aplavzom pozdravili pevce, dirigenta, pianista in še nekatere spremljevalce. Pred šolo smo si izmenjali pozdrave. Tako kot so oni poslušali naš slovenski jezik, smo tudi mi napenjali ušesa, da bi ujeli čimveč besed iz njihovega jezika. Sledile so kratke pevske vaje in ko so se pevci postavili na oder, je bil zaseden tudi ves prostor za poslušalce. Dirigent je napovedal pesem, pianist je dal intonacijo in

prostor so napolnili prijetni zvoki. Sledila je druga, tretja in še vrsta prijetnih melodij. V ušesih nam je zvenelo. Pri zadnji pesmi je dirigiral in tudi pel eden izmed pevcev. Poslušalci smo navdušeni ploskali. V kotu je zašelestel papir in plavalasi dečki so v spomin prešli šopek cvetja, majhno prešo in klopotec. Pevci so odhajali z odra. Devetletna dvojčka sta odnesla naša darila in oder se je izpraznil. Polni prijetnih melodij smo odšli iz šole.

Cez čas smo spet mahali, a tokrat v slovo našim vrstnikom, ki so nam pričarali tako prijetno popoldne ob pesmi. Slišali smo lepo petje. Zbor se ga je naučil z vajami, za katere pa je potrebno mnogo veselja in časa.

JELKA KOSI,
O. šola Gornja Radgona

»možiček«

me je

začaral

Ugašanje luči naznanja, da se bo predstava začela. Orkestraši prihajajo na svoja mesta, v moji duši pa vlada napetost, ki me čudno vznemirja. Možiček pod mano dvigne svojo čarobno dirigentsko palico. In glej! Že zaslilim čudovito glasbo, ki me ponese v drugačen svet, poln lepote. Ko se pred mojimi očmi pojavijo še pevci v prekrasnih kostumih, se mi zazdi, da me je ta možiček



DEKLIŠKI GIMNAZIJSKI ZBOR IZ KOČEVJA

pod odrom resnično začaral. Pevka, ki nastopa v glavni vlogi Traviate, se mi takoj priljubi s svojim briljantnim glasom, prav tako Alfredo. V vlogi Alfredovega očeta se nam predstavi tudi prvak zagrebške opere V. Ruždjak. Njegova arija, ki jo je zapel sinu, nam bo še dolgo ostala v spominu.

Sploh ne vem več, da sem v operi. Vsebinska me je tako pretresla, da si kar ne morem opomoči zaradi žalostnega konca. S težavo se dvignem s sedeža in zapustim dvorano. Med potjo, ko se vračam domov, si prepevam tiste arije, ki so mi najbolj ostale v spominu. In teh ni malo.

LEA MATIČIČ

Osnovna šola Jože Krajc Rakek

prejeli smo

KAKO SI PREDSTAVLJAM POPESTRITEV GLASBENEGA POUKA V NAŠI CELODNEVNI ŠOLI

S šolskim letom 1975/76 je osnovna šola Janez Hribar v Starem trgu pri Ložu uvedla celodnevni pouk v 7. in 8. razredu. Organizirane so razne interesne dejavnosti, vendar med njimi močno pogršamo glasbeno udejstvovanje. Vzrokov za to je več, eden poglavitnih pa je ta, da na šoli in tudi v Loški dolini ni stalnega glasbenega pedagoga. Če bi ga imeli, bi lahko vodil mladinski pevski zbor, ki bi nastopal na raznih šolskih in izvenšolskih proslavah. Na šoli imamo Orffove instrumente in klavir, katerih bi se radi naučili igrati in z njimi nastopili, na ta način bi popestrili marsikatero proslavo. Organizirali bi razna glasbena tekmovanja, kvize. Marsikdo izmed nas bi se navdušil za nadaljnje šolanje in strokovno izpopolnjevanje na glasbenem



19. marca smo v dvorani kina Center v Kranju poslušali koncert z radijskega simfoničnega orkestra pod vodstvom dirigenta Uroša Lajovca. V polni dvorani so izzvenela dela Gioachina Rossinija (koncert za klarinet in orkester s solistom Alojzom Zupanom), Karla Marie von Webra (uverturo), prijetno pa smo bili presenečeni, ko so nam predstavili Žalno glasbo skladatelja Dimitrija Žebre, delo, ki so ga na koncertih sploh prvič izvajali. Z bučnim aplavzom smo se zahvalili radijskemu simfoničnemu orkestru za uspešno izveden program in zapustili dvorano polni nepozabnih vtisov.

DAMJANA JANC IN DUŠANKA PRIMOŽIČ,
dijakinji gimnazije Kranj
Foto: FRANCE MODIČ

področju. Dokler pa bo trajalo to glasbeno mrtvilo, bi si želeli obiskov znanih glasbenikov. Ti bi nam marsikaj lahko povedali o glasbi, zaigrali in zapeli, in tako vsaj delno zapolnili glasbeno vrzel.

SLAVI BERGLEZ,
OŠ Janez Hribar
Stari trg pri Ložu

Ko smo v uredništvu dobili gornje kritično pismo iz Starega trga na Notranjskem, smo takoj sklenili, da bi morali o tej problematiki v Loški dolini napisati kaj več. No, priložnost se nam je ponudila prav kmalu. Na sedežu naše organizacije sta se v zvezi z ustanovitvijo občinske organizacije GM v Cerknici mudila predstavnik ZSMS iz Cerknice in glasbena pedagoginja Danica Devinar. To priložnost smo izkoristili za razgovor.

„Tovarišica Devinarjeva, vi vidite glasbeni pouk na osnovni šoli v Starem trgu. Povejte nam kaj več o vzrokih, da ni takšen kot si ga želi naša bralka in kakšen naj bi bil v celodnevni šoli!“

„V vsej Loški dolini sva za pet

osemletk in nekaj podružnic samo dve pedagoginji za glasbo. Tako najin delovni teden poteka v neprestanem romanju s šole na šolo. Sama učim na treh šolah: v Rakeku, kjer sem redno zaposlena, v Starem trgu, kamor pridem dvakrat na teden, in v Novi vasi. Razumljivo je, da se lahko najbolj angažiram na Rakeku, kjer sem doma. Tu vodim zbor, ustanovila sem tudi folklorni krožek, pripravljam Orffov instrumentarij. Vsega tega v Starem trgu, kjer samo dvakrat tedensko gostujem, ne morem organizirati, čeprav bi bilo nujno.“

„Kaže torej, da je bistven problem pomanjkanje kadrov?“

„Seveda, kajti stalni pedagog bi zlahka uredničil vse, kar si želi Slavica iz Starega trga in še mnogo več. Poudariti moram, da je šola storila vse, da bi delo steklo tako kot bi moralo, vendar se na razpis za pedagoga ni javil nihče. Nasprotno, kadri raje bežijo v Ljubljano. Vendar bo prihodnje leto na voljo nekaj stanovanj in to bo gotovo pripomoglo k rešitvi tega vprašanja.“

„Letos prvo leto učite na osnovni šoli. Kakšni so vaše izkušnje v primerjavi z glasbeno šolo, kjer ste učili prej?“

„Moram reči, da sem prav rada na osnovni šoli. Marsikomu se zdi delo pri individualnem pouku lažje. Jaz pa raje delam z večjo skupino. Čisto gotovo je, da je moj cilj na osnovni šoli težji, je pa tudi hvaležnejši. Pogledajte, tu na šoli je treba navdušiti za glasbo veliko skupino, ves razred, ki ima v osnovi najrazličnejšo afiniteto do glasbe, medtem ko na glasbeni šoli delaš praktično s samimi takimi otroki, ki se za glasbo že sami zanimajo!“

POGOVOR ZAPISAL:
IGOR LONGYKA

šentvid pri stični:

100 zborov na pevskem taboru

Za ta pevski tabor se je letos prijavilo nad 100 zborov. Najbolj množična zborovska prireditev v Sloveniji, ki bo 3. in 4. julija, bo že sedmo srečanje po vrsti. Pokazala naj bi tudi programski in kvalitetni napredek naših zborov.

zagorje:

3500 pevcev na reviji

27., 28. in 29. maja je v delavskem domu v Zagorju ob Savi nastopilo 56 otroških, mladinskih, dekliških in mešanih mladinskih zborov iz vse Slovenije. Zapelo je skoraj 3500 mladih pevcev. Vsak zbor je sodeloval s tremi pesmimi in žirija je priporočila za festival »Kurirček« sedemnajst mladinskih zborov, za Mladinski pevski festival v Celju trinajst mladinskih in še šest otroških pevskih zborov. Glasbena mladina Slovenije je podelila mladinskemu pevskemu zboru OŠ Biba Röck iz Šoštanja diplomu za najboljšje sestavljen program. Na zaključnem posvetovanju glasbenih pedagogov in pevovodij so bili udeleženci mnenja, naj bi Zavod za šolstvo ob prihodnji reviji pozval vodstva osnovnih in srednjih šol po Sloveniji, da omogočijo obisk vseh prireditev revije šolskim glasbenim pedagogom in pevovodjem.

K. Š.

celje:

letni koncert dveh mladinskih zborov

Mesec maj prinaša vsako leto poleg mrzlice zaključka šolskega leta tudi mnoge prireditve, s katerimi šole pokažejo svoje dosežke in pridobljeno znanje. V celjskem Narodnem domu je bil 21. maja koncert dveh znanih mladinskih zborov — dekliški pevski zbor gimnazije Velenje je pod vodstvom prof. Ivana Marina zapel sedem pesmi domačih skladateljev, mladinski mešani pevski zbor gimnazije Celje pa je pod vodstvom prof. Cirila Vertačnika podal pester program desetih pesmi, ki je pričal o visoki kvaliteti tega uspešnega zbora, ki deluje že enaintrideseto leto.

K. Š.

neerpelt:

uspeh jugoslovanov

Neerpelt, majhno nizozemsko mesto, je bilo v maju gostitelj velikega tekmovanja pevskih zborov, ki se ga je udeležilo kar 86 mladinskih mešanih in dekliških zborov iz 13 držav. Med njimi sta nastopila tudi Mladinski zbor iz Maribora in Šestdesetšest devojaka iz Šabca. Program je bil zelo zahteven, obvezno pesem, ki je bila izredno težka, so udeleženci dobili le en mesec pred tekmovanjem, tako da se je mnogi zbori niti niso mogli dobro naučiti. Zato smo lahko tembolj ponosni, da sta oba jugoslovska zbora doseglja najvišje priznanje. Mladinski pevski zbor iz Maribora je celo presegel 90 točk, ki zadostujejo za zlato odličje, tako da je dobil še posebno priznanje žirije, dekliški zbor iz Šabca pa je tudi prejel prvo nagrado v svoji kategoriji.

Naši pevci so se v malem Neerpeltu s komaj 9000 prebivalci imenitno počutili in kar ne morejo prehaliti imenitne organizacije, ki je prav gotovo zahtevala mnogo truda za pripravo tako velikega tekmovanja.

Na vrnitvi so mladi pevci iz Maribora izvedli še dva koncerta v Saarbrucknu. K. Š.

Oglasil se nam je Mitja Prezelj iz Celja in sprašuje, kje bi mogel kupiti plošče rock in elektronske glasbe, ki smo jih ocenili v prejšnji številki GM (Carlos, Shulze, Tangerine Dream, Kraftwerk). Mitju in drugim bralcem, ki nas podobno sprašujejo, moramo priznati, da smo v veliki zadregi. Naš časopis vas hoče opozarjati na najboljše v svetovni produkciji moderne glasbe, obenem pa plošč, ki vam jih priporočamo večinoma ne morete kupiti in sami preveriti naš izbor in oceno. Zato za vse bralce, ki jih zanima nakup dobre glasbe, objavljamo naslov, na katerem si jih lahko preskrbite. Poslali vam bodo svoj katalog in vse informacije okrog nakupa. Pišite na: COB RECORD CENTER — Export Division — PORTHADO — GWYNEDD, CYMRU, BRITISH ISLES

nagradna križanka

»slavni piranec«

Dragi reševalci,

šolsko leto se bliža koncu in pred vami je zadnja križanka tega letnika. Rešitve nam pošljite do konca junija. Želimo vam uspešno reševanje in prijetne počitnice.

Med rešitvami prejšnje križanke je žreb določil takole:

- ANDREJA LEVINGER, Stara cesta 65, 61370 Logatec.
 MATJAŽ KUKER, Murnova 6, 61000 Ljubljana.
 MARTINA KACIČNIK, Kwedrova cesta 8, 68290 Sevnica.
 ZORAN BEZLAJ, Na Otoku 8, 63000 Celje.
 MARI LOŠTREK, Rovte 72, 61373 Rovte.



SESTAVIL IGOR LONGYKA	OSNOVNA RASTLIN- SKA HRANA	RAZDELEK, STOLPEC V CASOPISU	CITROENOV AVTO	GLAVNA DREVA IZ CANKARJE- VIH HLAPECV	ŠTUDENT- SKO NASELJE	FOGANI	SIGURNOST	LATINSKO IME ZA TOŽILNIK	
SKRAJŠE- VANJE									
JEDRO JAJCA									
POGORJE NAD ŽELEZNO KAPLO					VIŠOKA GO- RA V ŠVICI				
MISTER			NEM. MESTO V PORENJU						
			SLOV. SATI- RičNI PES- NIK (IVAN)				ČETRTI IN PRVISA- MOGLASNIK		
PRAVO- SLAVNA SVETA PODOBA							STARJEŠI		
OTOK V SEVERNEM JADRANU				JIVALL, KI RIDEJO POD ZEMLJO			SKRAJNI KONEC POLOTOKA		
NARISAL F. A.	OSTRUŽKI	NAČRT	RIBJA KOŠČICA					RIMSKA PET	
GLASBENO- SCENSKA DELA			GRŠKI BOG VETROV				RIMSKA MEJNA OBRAMBNA LINDA	REKA, KI TEČE SKOZI MÜNCHEN	STAROGR- ŠKA FILO- ZOFSKA SOLA
ZDRAVILNA SNOV V MEDU									
VENKAJ									
	DETEKTIV KOJAK (TILLY)	ŽENSKA, KI SE UK- VARJA S KMETIŠT VGM	ANALI	OKUS	PETA IN DESETA ČRKA ARECEDE	GLAVNO MESTO GANE			
							DOPISUJTE V GLASBENO MLADINO!	...CE TUNG ALUMINI- JEVA RUDA	
PREBIVAL- KI AMERIKE							GOROVJE V NOTRA- NOSTI AZIJE	KAR JE NABRANO ITAL. RADIO- TELEVIZIJA	
PRAVICA PRED- ČITI SKEP				ENAKA SOGLAS- NIKA		BAJESLOVNI LETALEC		FRANC. MESTO V NORMAN- DIJE	SUNEK Z NOGO
OSNOVNI DELEK				OČE		PRITISK		TRETJA IN DRUGA ČRKA	
				RDEČI KRIZ		BIKOBORSKI VZKLIK		TELESNA TEROČINA	
GLAVNI UREDNIK NAŠEGA CASOPISA					STARINSKI VEZNIK		GRAFIČNI DELAVEC		
					PRVA IN DVANDETA ČRKA		JACK LONDON		
BERTON- CELJ				MALO- PRIDNEZ				PREBIVA- LJC IRISKE	
				RIMSKA ENA					
GERMANSKO PLEME, KI JE DELNO PREŠLO V ANGLIJO				SALJIV NAZIV ZA KONJA				HRVAŠKA REVUA ZA MLADE	

nove plošče

JUGOTON je posnel najnovejša dela prizrenskega skladatelja Akila Marka Kocija. Ovoj plošče nas seznanja s študijem in razvojem tega najvidnejšega albanskega glasbenika, ki združuje »arhaične ostanke prastare kulture, z vizionarskim svetom bodočnosti«. Na prvi strani plošče je vdolbena zborovska skladba PA TITULL (Brez naslova), žal brez ponatisa besedila. V zelo temperamentni glasbi so še stare ljudske usedline, ki se mešajo s tonalnimi in izventonalnim stavkom tja do šepeta in deklamacije. Skladbo izvaja zbor RT Zagreb.

Na isti strani sta še Filigranët I. in II. Gre za dve sodobni lepljenki pestrih instrumentalnih učinkov, ki se na osnovi aleatoričnih prostosti tesneje ali ohlapneje nizajo v pisan, kratkočasen tonski mozaik. Skladbi izvaja ansambel Slavko Osterc iz Ljubljane.

Na drugi strani plošče so posnete SUPERSTRUKTURE. Delo je prepredeno z mestoma zelo originalnimi zvoki, vendar napravlja tudi ob ponovnem poslušanju glede svoje časovne razsežnosti vtis predimenzioniranosti. Izvaja ga ansambel Acezantes iz Zagreba.

Posnetek je brezhiben in tudi najdrobnejše nianse pri reproduciranju ugodno zaživijo.

HELIDON je posnel ploščo s skladbami za orgle, ki jih izvaja slovenski organist Hubert Bergant. Prva stran je posvečena delom J. S. Bacha in obsega Trisonato v C-duru, Korala BWV 675 in Fugeto BWV 169. Druga stran prinaša Finale op. 21 Cesarja Francka ter dve slovenski noviteti: Vilka Ukmarja »Praecambulum« in Pavla Šivica »Prélude-Fantaisie«.

Ni odveč omeniti, da je naš orgelski virtuoz posnel ploščo v zagrebški dvorani Vatroslava Lisinskega, kjer odzivnost basov ne zamuja, aktustika pa ne stavlja hitrih pasaž. Zato so posnetki zelo plastični in ritmično precizni, kar je prav posebno v prid sodobnim skladbam z zamotanejšim glasbenim stavkom. V njih je Bergantova registracija tako pestra, da postaja z njo v pravem pomenu soustvarjalec.

Plošča spada v serijo »Slovenski solisti« na pobudo Društva glasbenih umetnikov, RTV Ljubljana, Založbe Obzorja — Maribor in tvrdke Helidon. Natis pa je sofinancirala Kulturna skupnost Slovenije.

Tudi pianistko DUBRAVKA TOMŠIČEVO je posnel v isti seriji Helidon na pobudo navedenih združenj in ustanov. Tri zelo kontrastna dela zaživijo na plošči v najugodnejši luči: Lisztova magistralna sonata v h-molu, četrta sonata Sergeja Prokofjeva in najnovejši Srebotnjakovi Makedonski plesi. Edina vez med njimi je poudarjena virtuoznost. Najsi imamo do posameznih skladb še tako različen odnos, mojstrstvo, s katerim jih pianistka pri-

čara, je nenadkriljivo. Brezhibni tehniki do najhitrejših pasaž in skokov ter impresivni muzikalni liniji se tokrat pridruži še prepričujoče tonsko in dinamično senčenje sto in sto detajlov. Plošča jih vse imenitno registrira in s tem dela čast tonskemu mojstru Sergeju Dolencu.

Opremo je na obeh slovenskih ploščah oskrbel Matjaž Vipotnik. Na prvih straneh so barvne študije obrazov obeh izvajalcev v značilnih osvetlitvah. PAVEL ŠIVIC

obletnica carl maria von weber

Carl Maria von Weber je eden prvih nemških skladateljev romantike, ki je največ dosegel na področju opere, komorne glasbe in koncerta. Kot sin direktorja potujoče operne družine je preživel svojo najnežnejšo mladost na potovanjih in za gledališkimi kulisami. Leta 1798 se je družina preselila v Salzburg, kjer je Carl Maria pel v stolnem zboru, ki ga je vodil Michael Haydn, brat skladatelja Josepha. Ta je bil nad talentom mladega Webra tako navdušen, da ga je zastoj učil kompozicije. Tako je že dve leti pozneje nastala v Münchnu prva opera, ki je bila leta 1800 tudi izvedena.

Za Webrov nadaljnji skladateljski razvoj je pomembno srečanje na Dunaju — Abbé Vogler ga je naučil, kako je treba dela velikih mojstrov natančno analizirati. Vogler je Webru tudi preskrbel mesto dirigenta v Wroclawu, kjer pa je imel velike težave z razvajenimi pevci in instrumentalisti, ki so bili povrh vsega še starejši od njega. Tako je že leta 1806 začel delati pri princu Württembergem, kjer pa se ni omejil samo na glasbeno delo za odlični komorni orkester, pač pa je za princa urejal tudi zapletene finančne posle, zaradi česar so ga pregnali iz Württemberga in celo zaporni kazni je komaj ušel. V Darmstadtu se je zopet srečal z Abbéjem Voglerjem, tam se je tudi pričel ukvarjati z idejo Čarostrelca. V tem času je tudi dokončal spevoigro »Abu Hasa«, ki je ob uprizoritvah v Münchnu in Darmstadtu doživela velik uspeh.

V to obdobje sodi tudi nastanek popularnega koncerta za klarinet, dela, s katerim se po pravilu spoprime vsak koncertantni klarinetist. Skladba je bila napisana za prvega klarinetista dvornega orkestra v Münchnu Heinricha Josepha Bärmanna.

V letu 1813 je postal Weber ravnatelj praške opere, ki pa ni bila več na taki ravni kot v času, kot je Mozart zanjo napisal svojega Don Juana. Uspelo mu je gledališče toliko reorganizirati, da je v pol leta uspel uprizoriti skupaj 52 oper in v nadaljnjih treh letih popolnoma vrnil ugled praške opere.

V letu 1817 je začel s komponiranjem dela, ki je prava mojstrovina in je postalo temeljni kamen nemške nacionalne operne tradicije. »Čarostrelca« je bil dokončan 1820 in je leto zatem doživel velikanski uspeh ob otvoritvi nove operne hiše v Berlinu. Opera se je skladala tudi s težnjami nemškega nacionalizma, zato so jo sprejele na svoj repertoar tudi ostale operne hiše v Nemčiji.

Kljub dobri glasbeni zasnovi je njegova naslednja opera »Euryanthe« (1823) doživela le skromen uspeh. V tem času je Weber zbolel za tuberkulozo, vendar se ni oziral na zdravnikovo navodilo, naj preneha z delom, pač pa se je odzval povabilu londonske opere in začel s komponiranjem opere »Oberon«. Leta 1826 je bolan dirigiral v Covent Garden Theatre prvih 12 uprizoritev. To je toliko načelo njegovo zdravje, da je istega leta v Londonu umrl.

Svojo pomembnost dolguje Carl Maria von Weber predvsem operi »Čarostrelca«, ki je daljnosežno vplivala na mnoge nemške skladatelje 19. in 20. stoletja. Kot eden prvih mojstrov barvitnega orkestrskega zvoka je v nekem pogledu celo prehitel Berlioz. S svojo kombinacijo instrumentalnih in orkestralnih dramatičnih efektov, ki so odgovarjali okusu publike, pa je kazal pot Wagnerju in drugim skladateljem.

Ob Beethovnu in Schubertu je Weber izkoristil vse možnosti klavirske igre, njegove klavirske sonate sodijo v spored vsakega pianista.

Letos mineva 190 let od rojstva in 150 let od smrti tega velikega skladatelja, ki je s svojim delom predhodnik velikih ustvarjalcev romantične glasbe 19. stoletja: Hectorja Berlioz, Roberta Schumanna, Richarda Wagnerja in Clauda Debussyja.

M. S.

v ž-duru še bodo simpoziji

Uvodni del letošnjega dneva GM je potekal v predverju Križank. Množica mladih poslušalcev je bila raztresena po vsem dvorišču in je živahno valovila sem in tja, medtem ko so nastopajoči zama skušali vzbuditi njihovo pozornost. Pritegnil jih je šele orkester tolkal Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje, ki je izvajal Ramovševo skladbo SIMPOZIJ ZA TOLKALA. Ves avditorij se je zgrnil okoli orkestra ter zbrano in z zanimanjem sodeloval. To veliko zanimanje mladih je zgovern obet, da nam na Slovenskem še zlepa ne bo zmanjkalo simpozijev...

koncert

Velika zmešnjava je bila okrog točnega začetka koncerta. Na plakatih je pisalo ob 21. uri, na radiu ob 20. uri, po napovedi vratarja ob 20.30, medtem ko je bil uradni začetek približno ob 21. uri.

Tomaž Domicelj je mirno prikoral v dvorano in si vzel dosti časa za koncentracijo, si odprl pivo, preizkušal mikrofone, omenil, kako upa, da so kitare uglašene, zamrmral nekaj o potresu in Šmarni gori, na sploh si je na moč prizadeval ustvariti prijetno (rahlo zafrkljivo) vzdušje. Omenil je, da je slovensko skladateljsko društvo sklicalo sestanek za mlade skladatelje, ki so se ga udeležili: Privšek, Sepe, Ati Soss, med mlade komponiste pa so posadili tudi Deča Žgurja.

Tomažu Domicelju beseda teče gladko. Obvladuje prostor in ima zelo dober stik s publiko, čeprav je včasih spolzek in neokusen. Publika takšno izvajanje sprejema in se primerno zabava.

Tomaž Domicelj nam je predstavil v uri in petnajst minut približno 11 do 13 pesmi, ki imajo močan prizvok ameriškega bluesa in folk-sonov. Harmonična struktura pesmi je revna, uporablja toniko, subdominanto in dominantno, ter vezni akord med toniko in subdominanto — medianto. Melodija se giblje v okviru pentatonike in se drži okvirov, ki prija ljudskemu ušesu. Sicer zatrjuje, da bi rad napisal kaj takšnega kot je Trzinka, vendar istočasno sili v nekakšno eksotiko in zato njegove melodije (verjetno) ne bodo ponarodele (rad uporablja tujke, manjka mu ljudskega duha).

Tomaž Domicelj je velik mojster ritma. Z njim dela kar hoče, ga pospeši ali upočasni, doda nianse drugačne barve, ter se ga ves čas drži kot klop. Imel je tudi nekaj skladb, ki niso sodile na njegov koncert — to so skladbe, ki se ne spogledujejo s folkom — Petrovaradin in še en blues, ter skladba, v kateri poje s polovičnim glasom. Publika se ni zgani-la.

Napetost na koncertu je popuščala, kolikor bolj se je bližal konec. Na koncu Tomaž Domicelj ni vedel, kaj naj še naredi, ker je publika vztrajala na sedežih, kljub temu, da je bilo jasno, da nima več kaj povedati, ter si je privoščil nekaj izrazitih zafrkljivosti. Dvakrat so apelirali, naj neha in je verjetno tudi končal, kajti odšel sem približno takrat, ko je bilo jasno videti, da koncentracija Tomaža Domicelja na koncu izrazito popušča.

Vtis na koncertu je bil lep, s preciznim igranjem, uporabo bottleneck kitare z napolnjujočim zadovoljstvom, ki ga čuti poslušalec, ko posluša človeka, ki ve, kaj dela. Škoda samo, da se besedila ne morejo dvigniti iz poprečnosti: »Daj mi — jaz ti dam.«

AMI

tridesetletnica srednje glasbene šole v mariboru

Srednja glasbena šola centra za glasbeno vzgojo Maribor je praznovala visok jubilej

— 30. obletnico. Slovesnost so organizirali 24. maja v povezavi z akademijo za glasbo iz Ljubljane, koncertno poslovalnico Maribor in glasbeno mladino iz Maribora v mariborski unionski dvorani.

Predsednica sveta delovne skupnosti centra za glasbeno vzgojo Maribor, Breda Brkič, je na začetku v kratkem nagovoru povzela bogato 30-letno delovanje in problematiko zavoda. (Podobne misli je v spremni besedi k sporodu napisal Aleksander Lajovic), podpredsednica skupščine občine Maribor Brigita Kuhar pa je podelila odlikovanja predsednika republike vrsti zaslužnih pedagogov na zavodu.

Glasbeni del slovesnosti je izpolnil orke-

ster mariborske opere, ki so ga pomnožili slušatelji ljubljanske akademije. Dirigent Stane Jurgec ter solista, klarinetist Valter Petrič in pianistka Maja Jamnik (vsi trije so bili absolventi mariborske srednje glasbene šole), so izvedli Lajovčev Interludij za godala, Webrov koncert za klarinet v Es duru ter Griegov klavirski koncert.

Ž. L.

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Pihalni orkester centra za glasbeno vzgojo Maribor je z osvojitvijo I. nagrade v svoji kategoriji na tekmovanju glasbenih šol Jugoslavije v Subotici prispeval najlepše darilo šoli ob njenem jubileju.

velik uspeh koprškega komornega orkestra centra za glasbeno vzgojo

Na 5. tekmovanju glasbenih šol Slovenije je s 93. točkami prejel I. nagrado, aprila pa na tekmovanju Glasbenih šol Jugoslavije v Subotici enako nagrado s 95,40 točk.

V I. kategoriji, to je orkestri nižjih glasbenih šol, so nastopili še: Gudački orkester muzičke šole „Blagoje Bersa“ iz Zagreba (86,40 – II. nagrada), Gudački orkester ŠOMO „Vasa Pavić“ iz Titograda (81,50 točk – II. nagrada), Gudački orkester muzičke šole „Mokranjac“ Beograd (85 točk – II. nagrada) in Gudački orkester ŠOMO Šabac (74,80 točk – III. nagrada).

V II. kategoriji je nastopilo 6 orkestrów srednjih glasbenih šol: Pihalni orkester Centra za glasbeno vzgojo Maribor (90 točk – I. nagr.) Pihalni orkester ZGBI Ljubljana (83 točk – II. nagrada), Simfonijski orkester muzičke šole „Mokranjac“ Beograd (77,80 – III. nagrada), Gudački orkester muzičke šole „Blagoje Bersa“ Zagreb (74,40 – III. n.), Gudački orkester muzičke šole „Josip Slavenski“ Beograd (94 – I. nagrada) in Gudački orkester muzičke šole „Stanković“, Beograd (93,80 – I. nagrada).

Na sklepem koncertu prvonagrajenih so poleg petih pianistov, enega harmonikarja, solo pevke in dveh komornih ansamblov, nastopili trije orkestri: iz I. kategorije Komorni orkester iz Kopra, iz II. pa orkestra „Slavenski“ in „Stanković“, oba iz Beograda.

Orkestrska igra je na koprski glasbeni šoli že tradicija, saj so bila godala – predvsem violina – po zaslugi violinskih pedagogov Mirka Logarja in njegovega sina Boruta, Maksimilijana Skalarja in drugih, ki o krajši ali daljši čas delovali na šoli, v primerjavi od nekdanj kar številna, predvsem pa kakovostna. Podoben položaj je tudi pri pihalih in trobilih, saj je danes na teh dveh oddelkih, na treh obalnih šolah preko 100 učencev, katerih večina sodeluje v pihalnih orkestrih treh obalnih mest. Njih raven je, po zaslugi dirigentov in učiteljev centra Bogomira Babiča, Marijana Kocjančiča, Leandra Pegana, Darja Pobege in Umberta Radojkovića v stalnem vzponu.

H kakovostni rasti in obstoju godalnega orkestra, prej simfoničnega, v zadnjih letih pa godalnega ansambla in komornega orkestra so seveda največ prispevali dirigenti – pokojni Ivan Šček, Vladimir Lovc in zadnjih 6 do 7 let Borut Logar.

Dirigentu Borutu Logarju je bila, ob letošnjem prazniku občine Koper, podeljena za izredne uspehe pri vzgojno-izobraževalnem delu z mladino ter do-

sežke pri umetniškem poustvarjanju, „Nagrada 15. maj“. Na srečanju staršev in članov orkestra je direktor Centra za glasbeno vzgojo prof. Miran Hasl ocenil delo orkestra in se zahvalil vsem, ki imajo za letošnji dosežek največ zaslug.

Komorni orkester CGV je v letošnjem šolskem letu nastopil na koncertih prvonagrajenih ob sklepu tekmovanj Glasbenih šol v Ljubljani in Subotici, na dveh nastopih v okviru šole, ob podelitvi nagrad Kulturne skupnosti obalnih občin za umetniške stvaritve, v Piranu (nagrado je prejel tudi učitelj Glasbene šole v Kopru in skladatelj prof. Vladimir Lovc), na družabnem srečanju staršev in otrok, članov orkestra; 20 članov orkestra z dirigentom Borutom Logarjem je bilo pet dni v Beogradu, kjer so na željo Glasbene mladine Slovenije sodelovali in nastopili v orkestru, ob osrednji proslavi Dneva mladosti, 25. maja, na stadionu JLA. Orkester je svoj spored posnel za radio Koper ter nastopil na proslavi 100-letnice slovenskega učiteljsišča v Kopru (28. maja 1976).

M. H.



KOMORNI ORKESTER SESTAVLJA: 6 PRVIH IN 8 DRUGIH VIOLIN, 2 VIOLI IN 2 VIOLONČELI TER KONTRABAS; TU SO ŠE PO 2 FLAVTI, KLARINETA, TROBENTI IN ROGA, HARFA IN TOLKALA. VSI SO UČENCI GLASBENE ŠOLE KOPER, RAZEN OBEH TROBENT, ROGA IN KONTRABASA, KI SO IZ PIRANSKE GLASBENE ŠOLE. (CENTER ZA GLASBENO VZGOJO TVORIJO GLASBENE ŠOLE IZ IZOLE, KOPRA IN PIRANA). NA DESNI JE DIRIGENT BORUT LOGAR.

